



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémes - 50 év

Emlékkiadvány

A Nagyfödémesi
Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda
megalakulásának
50. évfordulója alkalmából

1970-2020

Nagyfödémes, 2020. április 17.



Tartalom

1.	Előszó.....	4
2.	A Nagyfödémesi Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda múltja és jelene (<i>PaedDr. Manó Ivett, az óvoda igazgatónöje</i>).....	5
3.	Köszöntő (<i>Ing. Gőgh Ferenc DBA, polgármester</i>).....	9
4.	Múlt-jelen-jövő (<i>Mgr. Bicsan Sztraka Rita, a Szülői szövetség elnöke</i>).....	11
5.	MESEORSZÁG, ahol jó gyereknek lenni (<i>PaedDr.Serczel Mónika, óvónő</i>).....	12
6.	Óvónó letterem (<i>Bc. Pápai Csilla, óvónő</i>).....	13
7.	E M L É K C S E R E P E K- A nagyfödémesi magyar tanítási nyelvű óvodai osztály megalakulása (<i>Melisek Rozália</i>).....	14
8.	Volt igazgatónők, pedagógusok visszaemlékezései.....	15
9.	50. születésnapját ünnepli a Nagyfödémesi Magyar Óvoda 50 éves az én Meseországom (<i>Zárecky Magdaléna, Magduska volt igazgatónő</i>).....	16
10.	Életem szép időszaka (<i>PaedDr. Svarda Erzsébet, volt igazgatónő</i>).....	20
11.	Mgr. Duba Zsuzsanna, nagymácsédi nyugalmazott pedagógus- életutam 8 év töredéke Nagyfödémesen.....	21
12.	Emlékeim Meseország óvodából (<i>PaedDr. Karácsony Ildikó, volt óvónő</i>).....	22
13.	Jelenlegi és volt szülők visszaemlékezései.....	24
14.	Kedves tanító nénik avagy egy szülő gondolatai gyermeke óvodás éveiről (<i>Mészáros Anikó, szülő</i>).....	25
15.	O našej materskej škole (<i>Lenka Mikysková</i>).....	27
16.	„ Amit tapasztalsz, érzed és tanulsz, évmilliókra lesz tulajdonod. ”	
17.	(<i>Gál Adrianna, szülő</i>).....	28
18.	„Na dobrom začiatku všetko záleží.“ — Jan Amos Komenský (<i>Zuzana Karkušová, 2012</i>).....	30
19.	„Každé dieťa, ktorému zasejeme do srdca lásku, je našim tichým vít'azstvom“. -J.A.Komenský (<i>Mgr. Dana Urbančoková, 2017</i>).....	31
20.	Egy anya gondolatai... (<i>részlet Szobos Poór Gabriella írásából</i>).....	32



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémes - 50 év

21.	Myšlienky jednej mamičky (<i>Mgr. Ivana Rišňovská</i>).....	34
22.	Ovisok lettek a gyermekeink (<i>Mgr. Heriban Gőgh Zsuzsanna, szülő</i>)	35
23.	Škôlka (<i>Daniela Pšenáková, 2018</i>).....	36
24.	Meseország óvoda szülői szemmel (<i>Kučera Futó Enikő, 2019</i>)...	37
25.	Rozprávková krajina očami rodiča (<i>Zuzana Karkušová a Elenka z triedy Lienok, 2019</i>).....	38
26.	Egy szülő gondolatai gyermeke óvodás éveiből (<i>Bontó Klaudia, 2016</i>).....	39
27.	Maminkine myšlienky... (<i>Jana Pölczová, 2015</i>).....	40
28.		
29.	A Nagyfödémesi Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda volt és jelenlegi alkalmazottai 1970- től 2020-ig.....	41
30.	Sikeres pályázatok	48
31.	Az elmúlt 50 év képekben.....	49
32.	Az elmúlt 50 év tablói.....	93



Előszó

A nagyfödémesi Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda 50 éves. Elgondolkodtató évforduló. Jelentős szám egy ember életében is. 50 év alatt kialakul egy intézmény arculata, működésének feltételei. Létrejön egy szilárd pedagógiai és munkatársi közösség, akik alapkövei, meghatározói lesznek a színvonalas oktató-nevelő munkának. Mindennek élvezői a községben élő gyermekek, akiket 5 évtizede vár fáradhatatlanul, időről időre megújulva az óvoda kitárt kapuja, az óvó nénik szerető ölelése.

Ez a jubileum arra kötelez minket, hogy visszaemlékezzünk, rendezgessük emlékeinket és közben számba vegyük az eltelt 50 esztendő tapasztalatait, azokat a megteremtett értékeket, hagyományokat, melyek megreformálták óvodánk arculatát és azokat az embereket, akik munkájukkal, szolgálatukkal valamennyien hozzájárultak az óvoda jelenben képviselt értékeinek megalapozásához.

Ajánlom az évkönyvet mindazoknak, akik az óvodánk óvodásai, azok szülei, pedagógusai voltak, vannak és lesznek. Együttműködő partnereinknek, valamint azoknak, akik szurkolnak nekünk és akik az óvodánk iránt érdeklődést mutatnak.

„Míg az ajtó nyílik s gyerek sereg árad,

Élet lengi át kicsinyke óvodánkat

Levél sarjad ágból, fa árnyékát veti,

S emléke szívünket ma a múltba kergeti.”



A Nagyfödémesi Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda múltja....

Az 1969/70-es években tettekben nyilvánult meg a nagyfödémesi magyar nemzetiségű lakosság régi óhaja, a magyar osztály, illetve a magyar tannyelvű óvoda megalapítása.

Az ügy előremozdításában elsősorban azoknak a szülőknek a közbenjárása volt döntő hatású, akik gyermekeiket a helyi magyar alapiskolába kívánták íratni, felfogva ezzel a magyar tannyelvű óvoda szükségességét, előnyösségét a községünk magyar gyermekei számára.

1970. április 1-én az Állami Gazdaság átadta védnökségét a helyi nemzeti bizottságnak, ezzel egyértelműen megszűnt az üzemi óvoda és a szlovák tannyelvű osztályt a szlovák tannyelvű óvodához kapcsolták. Az áprilisban megalakult osztály magyar igazgatóság alá került. Az igazgatóságot **Kocsis Imelda** szakképzett erő vette át, az osztálytanítóságot **Dombos Irén**.

Az akkori óvoda épülete eredetileg katonai célokat volt hivatott szolgálni, tágas termeivel, sötét folyosóival beton talajával. Miután az épületből 1954-ben a katonaság kihurcolkodott, a megüresedett termeket különféle társadalmi rendezvények megvalósítására használták. A kátrányozott tető nem volt fényes állapotban, esőzések alkalmával gyakran befolyt a víz, a barakkszerű épület vékony deszkafalán át sokszor besüvített a szél és potyogott a vakolat, mégis 1963-tól óvodaként működött. Egy óriási előnye is volt a megviselt épületnek: más óvodákkal összehasonlítva az osztályok tágasak voltak. Annak ellenére, hogy télen a fűtés nem bírta felmelegíteni a beton talajzattal rendelkező óvodát, a magyar szülők mégis elégedettek voltak azzal, hogy magyarként a gyermekük anyanyelvi óvodába járhatott.

A kezdetlegesség ellenére az óvoda környezete nagyon szép volt. A gyermekek csodaszép füves udvaron játszhattak, ahol barackfák nyújtottak hűvösséget a nyári melegekben. Az udvar felszerelése egy óriási hintából és egy homokozóból állt, a kerítés mellett pedig gondozott virágok tették kellemessé a környezetet.

Nagy dolog volt akkoriban, hogy 1970-ben megnyílt ez az egyosztályos magyar óvoda, és szükségességét mi sem bizonyította jobban, mint az, hogy az 1971/72 – es tanévtől az óvoda már két osztállyal, 48 gyermekkel működött, sőt 1979 –ben a magyar gyermekek létszáma 94- re duzzadt. Így 1976-tól 1979-ig a mai szlovák óvoda épületében is működött magyar osztály.



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödemes - 50 év

1970 -től 1974 -ig az óvoda igazgatónöje Kocsis Imelda volt. A rákövetkező két évben pedig az igazgatói tisztséget Dombos Irén töltötte be.

1976-79 között különleges helyzet alakult ki. Miután a falu magyar és szlovák lakosságának segítségével a Major István utcában felépült egy új óvoda (a mai szlovák óvoda), a magyar lakosoknak is „eleget téve“ az új óvodában nyitottak egy magyar, a barakokban pedig egy szlovák osztályt. Ebben a három évben a magyar osztályok a szlovák osztállyal együtt közös igazgatóság alá kerültek.

1979. október 1-én végre az összes magyar gyermek egy épületbe költözhetett, ugyanis megnyílt az 53 férőhelyes akkori új magyar óvoda épülete, a Lenin utcában. Az intézmény elülső része egy régi épületből lett felújítva, a hátsó része pedig újonnan épült.

1976- től a magyar óvoda igazgatónöje **Záreczky Magdaléna** volt, aki ezt a posztot 27 évig töltötte be és ebből az intézményből vonult nyugdíjba. Színvonalas munkásságát megköszönve 2010-ben falunk díszpolgárává avatták.

2002-től az óvoda a Borsos Mihály Alapiskola közös igazgatósága alá került. Az óvoda vezetője lett a közös igazgatóságú intézmény helyettese.

2003-tól 2011-ig az óvoda kinevezett igazgatója **Svarda Erzsébet** volt.

2004 májusában a polgármester és a falu képviselőtestülete úgy döntött, hogy gazdasági okokra hivatkozva átköltözteti az óvodát az 1976-ban átadott szlovák óvoda épületébe. Ez a döntés nagyon megviselte az intézmény közösségét, mivel ehhez korántsem voltak ideálisak a feltételek. Kicsik voltak az öltözők, kevés volt a szociális helyiség, az egyik játszószoba világítása sem volt megfelelő és nem voltak raktárhelyiségek sem. Sőt az átadott két osztálytermet ablakok választották el egymástól, ami nagyon zavarta az oktató- nevelő tevékenységet és kihatással volt a gyermekek viselkedésére is. Fokozatosan, részben községi költségvetésből, részben állami hozzájárulással 2006 áprilisára végül sikerült elfogadható környezetet teremteni a nagyfödemesi óvodásoknak. A 2006 –os év sorsdöntő volt az óvoda életében, nemcsak azért, mert végre elfogadható állapotba került az intézmény, de azért is, mert 2006.január 1-től a nagyfödemesi polgármester, **Gógh Ferenc** és a képviselő testület úgy határozott, hogy a magyar tanítási nyelvű óvodát különválasztja a Borsos Mihály Alapiskolától, ennek következtében az óvoda mint önálló jogalanyisággal rendelkező intézmény fog működni. 2011-től a mai napig az óvoda igazgatói tisztségét **Manó Ivett** tölti be.



.....és jelene

Jövőképem egy modern, jól felszerelt óvoda, ahol a legmagasabb színvonalon, olyan lelkes óvónénik dolgoznak, akik mindent megtesznek annak érdekében, hogy a gyermekeket biztonságos és szeretetteljes légkör vegye körül, olyan, ahol jó lenni, mert hiszen a gyermekek ezáltal fejlődnek a legerőteljesebben. Úgy érzem, hogy sikeresen haladunk e cél felé, de tennivalónk még bőven akad.

Óvodánk az utóbbi években egy megújulási folyamaton esett át.

2012-ben egy pályázatnak és néhány támogató szülőnek a segítségével a 35 éves óvoda kopott termei teljesen megújultak. A tönkrement padló helyére parketta került, a megrongálódott falak újjá lettek varázsolva, a termek kifestve, a meleg víz bevezetve, a mosdóhelyiségekbe új csempe, új mosdótálak és új csapok kerültek. 2013-ban a szülők, a község, illetve egy pályázat segítségével köszönhetően közlekedési park létesült a szlovák és a magyar óvodás gyermekek részére. Meseország kertje is gyönyörűen átalakult. A vas szerekzeteket felváltották az Európa-Unió követelményeknek megfelelő fából készült hinták, mászóakák, csúszdák és homokozók. A csodaszép gyepszőnyeget egy mesefigurákkal kidíszített kerítés övezi, amely védi a széltől a kint tartózkodó gyermeksereget. A 2019/20-as tanévben megpályáztuk a **Boldog Óvoda** címet, amelyet sikeresen meg is nyertünk. A címet szeptember 18-án Budapesten a Kongresszusi Teremben kaptuk meg.

Meseország Óvodánk ez alatt az 50 év alatt gazdag volt élményekben, hittel és elkötelezettséggel végzett gyermeknevelésben, örömeiben egyaránt. Számos sikeres **Mesenap, Anyák napja, Tökfilkó party, Maszkanap, Ovilioimpia, Nyitott nap, Családi nap, Karácsonyi műsor, Úszótanfolyam** van mögöttünk, amelyek mind arról adnak bizonyosságot, hogy ebben az óvodában szívvel-lélekkel végzett munka folyik. Játékkészletünket, technikai felszereltségünket és nem utolsósorban remek munkaközösségünket messze környéken csodálják.

Én ebből az 50 évből eddig 30 évet éltem meg ebben az intézményben, nagyjából 550 gyermeket oktathattam nevelhettem odaadással és szeretettel, akikre nagyon büszke vagyok. Sokszor van alkalmam beszélgetni az egykori ovisaimmal és nagyon boldog vagyok, amikor azt mondják, hogy szép emlékeik vannak az óvodás létükről. Büszke vagyok arra, hogy 2019-ben pedagógiai munkásságomért,



az óvoda példás vezetéséért és életjubileumom alkalmából átvehettem „Nagyfödémes polgármesterének díját“.

Köszönöm volt ovisaimnak, a jelenlegi és volt szülőknek, kollégáimnak, hogy hitemben nap mint nap megerősítenek, segítenek és támogatnak, mert ezáltal van erőm és energiám a mindennapok küzdelmeihez. Mert tőlük, általuk tudom, hogy van értelme.

Szeretettel gondolok **Zárecky Magduskára** és **Karas Beára**, aki mellett rengeteget tanultam emberségből, hozzáértésből. Óhatatlanul könnyes lesz a szemem, ha első kolléganőmre **Haris Líviára** gondolok, aki már sajnos nincs közöttünk. Büszke vagyok jelenlegi kolléganőimre és a technikai személyzetre is, akikkel akár „hegyeket is lehet mozgatni“. Némán hajtok fejet **Jankó bácsi**, **Laci bácsi**, **Sári néni** emlékének. Mindig is összetartó remek csapatot alkottunk és alkotunk mai is a szakácsnénikkel, takarítónénikkel, gondnokokkal együtt. Köszönöm mindazoknak, akik részesei voltak ennek az 50 évnek, hiszen ők nevelték azokat a mai magyar szülőket, akik ma hozzánk hozzák a gyermekeiket.

Végezetül, mit is kívánhatnék óvodánknak az elkövetkező időszakra? Sok -sok nevelhető és teljes családból hozzák érkező magyar gyermekeket, együttműködő anyukákat, apukákat, további jó együttműködést a községi hivatallal, a falunk elöljáróival, az iskolával, községünk szervezeteivel és az összes lakossal. Szeretnénk, ha intézményünk a falu büszkesége lenne, ahová jó bemenni, jó élni, jó dolgozni, és ahol a legjobb gyereknek lenni! Szeretnénk emberi tartással, szakmai felelősségvállalással megőrizni gyöngyszem óvodánkat kolléganőimmal együtt, és azon fáradozni, hogy olyan óvodában játszhassanak, nevelkedjenek, tevékenykedjenek, ahol MINDEN az Ő érdeküket, fejlődésüket szolgálja.

PaedDr. Manó Ivett, jelenlegi igazgató



Köszöntő

Az ünnepek, a jeles napok megméri az idő szüntelen folyását. Pihenőhelyeket, fordulópontokat jelölnek ki számunkra, ahol megállhatunk, s ahol végiggondolhatjuk az út folytatását. Ezek sorában különleges helyet foglalnak el az évfordulók.

A Nagyfödémési Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda idén ünnepli fennállásának 50. évfordulóját.

A fél évszázad egy ember életében is fordulópont, hiszen elhagyva a fiatal éveket beköszönt a felnőtt kor azon szakasza, amikor a már összegyűjtött jó és rossz tapasztalatok hasznosítása kerül előtérbe.

Ez egy intézmény életében sincsen másképp. Van már miről számot adni, és egy ilyen jubileumi esztendő jó alkalom a visszatekintésre és a jövőbemutató új célok és távlatok kitűzésére.

Az eltelt 5 évtized alatt sok minden történt társadalmunkban. Folyamatos és gyors változásokat éltünk meg az élet minden területén. A nevelés és oktatás ezeknek a változásoknak a viharaiiban csiszolódtott és formálódott - újabb és újabb elvárásoknak kellett megfelelnie, más-más nehézségekkel szembenéznie.

Az óvoda, a társadalmi változásokra, gazdasági fejlődésre folyamatosan reagálva, ahhoz alkalmazkodva változott. Ma, visszatekintve az elmúlt évekre elmondhatjuk, hogy sikeresen tette ezt, nemcsak megfelelt a mindenkori elvárásoknak, de önálló arculatot is teremtett, öregbítve ezzel az intézmény jó hírnevét.

Nagyfödémés Község Önkormányzata, az óvoda fenntartójaként, hosszú évek óta igyekszik ezt a töretlen fejlődést támogatni, minden feltételt biztosítani az intézmény jó működéséhez. Miért fontos ez? Mert egy közösségnek fontos, a jövő nemzedéke. Mert az óvoda az első közösségi tapasztalat. Mert a gyermek, aki épp felfedezte a világban elhelyezve önmagát, az óvodában tapasztalja meg először, hogy csak társakkal körülvéve lehet boldog és értelmes életet élni. Mindennapjaihoz útítársakat, vágyaihoz támogatót, a bonyolult szép világba utat mutató felnőttet, jóban-rosszban barátot itt talál először. Ezért fontos olyan helyé tenni az óvodát, ahová az óvodás és



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémes - 50 év

pedagógus szívesen jár, ahol öröm együtt munkálkodni, közösen leküzdeni a nehézségeket, és együtt átélni a siker felemelő érzését.

Szívből kívánom, hogy a következő évek is hozzanak sok sikert, fejlődést és megmaradást az óvodának!

Ing. Gógh Ferenc, DBA, polgármester

„Vezesd őket, utat ne tévessz,
S magadhoz mindig hű maradj,
Mert élen állsz, és messze látszol,
Sose feledd: példa vagy!”

(Nagy László)



Múlt-jelen-jövő

Földtörténetileg 50 esztendő röpke pillanat, de az ember földi életében jelentős intervallum. Egy intézmény életében komoly mérföldkőnek számít.

Megállunk egy pillanatra és emlékeink között kutatunk. Az első emlékeink az óvodához kisgyermekként kötődnek. Kicsit bátortalanul, de annál nagyobb izgalommal léptük át a csoportszoba ajtaját. Az óvó nénik féltő szeretete végigkísérte óvodás éveinket. Az évek elröppentek, legközelebb már gyermekeinket kísértük, nem kisebb aggódással az óvoda falai közé.

Az épület környéke és az osztályterem ugyan megváltoztak, megszépültek az évek alatt, de egy valami nem változott. A pedagógusok és az alkalmazottak elhivatottsága, a gyermekekbe vetett megingathatatlan hite, ami mindenkor a felnövekvő generációk sikerének az alapja. Az elődök által kijelölt utat követik a mai óvodapedagógusok, figyelmet fordítva arra, hogy tudásukat fejlesztve nyitottak maradjanak az újdonságokra. Az óvodai nevelőmunka napjaink gyorsan változó világában egyre nagyobb kihívást jelent.

Mit kívánhatnék az elkövetkezendő 50 évre?

Kívánok nagyon sok tiszta tekintetű, nyíltszívű kisgyermeket, akik szeretettel gondolnak vissza óvodás éveikre. Az ilyen szép emlékekből táplálkozva szülőként ismét átlépjék Meseország óvoda kapuját, hogy újra és újra a termei megtöltsenek vidámsággal, nevetéssel és boldogsággal.

Útravalóul, az elkövetkezendő 50 évre Bőjte Csaba gondolatát ajánlom:

" A nevelés, oktatás nem más, mint alázatos felkínálása mindannak a tapasztalatnak, tudásnak melynek fényénél mi megértettük és éljük az életünket, mindennapjainkat"

Mgr. Bicsan Sztraka Rita, a Szülői szövetség elnöke



MESEORSZÁG, ahol jó óvónőnek lenni

A pedagógiai szakközépiskola befejezése után, alig felnőttként kezdtem meg valós óvónői pályafutásomat 1992-ben itt, a nagyfödémési magyar óvodában. Ma is élénken él bennem az első látogatásom, még a nyári szünet alatt, amikor az óvónők már javában azon munkálkodtak, hogy szeptember 1-én tökéletes környezetben fogadhassák az újonnan érkező vagy éppenséggel visszatérő gyermekeket. Jövendőbeli kolléganőim: Karas Beáta, aki sok éven keresztül közvetlen kolléganőm és mondhatni tanítóm volt az első években, nagyon sokat köszönhetek neki, Andrysek Zita, akinek később az állandó munkahelyemet köszönhettem, és mindenekelőtt Zárecky Magduska, az akkori igazgatónő, aki nekem, fiatal kezdő lévén kicsit a második édesanyám is volt, szinte azonnal befogadtak. Pár évvel később az anyaságról visszatérő Manó Ivett, jelenlegi igazgatónővel is kolléganők lettünk, akivel az első perctől kezdve és azóta is nagyon jól együtt tudunk dolgozni.

Soha nem kaphattam volna jobb óvodát és jobb kolléganőket, akik egyszer sem éreztették velem annak idején, hogy kezdő vagyok, az első naptól egyenrangú partnerüknek tekintettek. Huszonhét év után is hálás vagyok a falunak és nekik a befogadásért, és hogy ilyen kitűnő csapat tagja lehetek.

Egyszer egy anyuka azt mondta nekem, úgy látja, én igazán ide tartozom. Valóban, én tényleg úgy érzem, itt a helyem. Egy igazi meseországban dolgozom, mesék, dalok, játékok, huncut gyerekek között, és olyan kollektívában, amiről mindig álmodtam. A mai napig mindenütt elmondom, ahol csak tehetem, hogy annak idején a kolléganőim nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy én még ma is óvónő vagyok. Olyan óvónő, akinek a hivatása az élete.

PaedDr. Serczel Mónika, óvónő



Óvónő lettem

Mikor 2017 júniusában leállamvizsgáztam, álmaimban sem gondoltam volna, hogy szeptembertől az iskolában elsajátított tudásomat végre gyakorlatban is kamatoztathatom. Szerencsés embernek mondhatom magamat, hogy ilyen lehetőséget kaptam az élettől. Külön öröm az, hogy magyar óvodában kezdhetem el a pályafutásomat, ott, ahonnan egykor én is elindultam, valamint a kolléganőimnek mondhatom azokat az óvónőket, akik egykor engem is sok türelemmel és odaadással tanítottak.

Az óvoda épületén kívül semmi sem változott, ugyan olyan családias és meleg fogadtatás uralkodik az óvodában, amelyben egykor nekem is részem volt. Mikor szeptemberben beléptem az óvodába kissé izgultam, hiszen nem óvodásként léptem át a küszöböt, hanem óvónőként, ez nagy felelősség. Eleinte azért izgultam, hogy a gyerekek karcolásmentesen ússzák meg az első heteket, hiszen a szülők legféltebb kincseiket bízták rám. Az óvodai nap legnyugodtabb órája talán az volt, mikor elaludtak a kicsik. Úgy gondoltam alvás közben nem érheti őket veszély, hiszen kényelmes, kipárnázott kis ágyikójukban mi baj történhetne, nem igaz? Aztán hirtelen az egyik álmában lebóbiskolt az ágyról. Ekkor azt sem tudtam, hová kapjak, de ő felállt, elmosolyogta magát és visszaaludt.

Nem sok idő telt el szeptember óta, de már most úgy érzem, hogy sokat tanultam és rengeteg élménnyel gazdagodtam. Ez elsősorban a nagyszerű kolléganőknek köszönhető, akik mindig nagylelkűen segítenek és tanácsot adnak, valamint megosztják velem tapasztalataikat.

Természetesen nagy részük van ebben a gyerekeknek is, akik mindig tudnak valami újat mutatni, vagy mondani. Mikor belépek reggelente az óvoda ajtaján és találkozom a gyerekekkel, boldogság tölt el, mert tudom, hogy ma is valami olyat fogok tőlük hallani, amiért megérte ezt a pályát választani. Úgy gondolom a gyerekekkel való munka olyan tapasztalatokat és élményeket biztosít, amelyre egy főiskola sem képes felkészíteni, ezt át kell élni. A végtelen őszinteségük és váratlan reakcióik mindent megérnek.

Ez alatt az idő alatt megtanultam, hogy a gyerekek a mi tanáraink, hiszen ők ösztönöznek arra, hogy fejlődjünk, illetve arra, hogy az ő érdekükben, valamint a jövőre nézve legyünk nyitottak új dolgokra és, hogy a kreativitás mindig más és más irányt vegyen. Segítenek fejlődni és felkelteni az érdeklődésünket más módszerek alkalmazására, hiszen nincs két egyforma gyerek. Ami az egyik gyermeknél beválik, a másiknál már nem annyira.

Összességében úgy érzem már most rengeteget tanultam ezektől a nagyszerű gyerekektől. Mindig mikor azt hiszem, hogy nekem már nem lehet újat mondani, olyankor alkotnak valami rendkívülit, ami napokig mosolyt csal az arcomra. Egy szó mint száz, örülök, hogy ezt a pályát választottam. Egy percig sem bántam meg a döntésemet, ugyanis a munkában töltött napok minden egyes percét élvezem.

Pápai Csilla



E M L É K S E R E P E K

A nagyfödemesi magyar tanítási nyelvű óvodai osztály megalakulása

1970-ben végzett az első magyar óvodapedagógus, aki a falunkból származott, DOMBOS Irénke. Mivel a magyar tannyelvű alapiskola már működött, úgy gondoltam, itt a lehetőség, van képesített óvónők, lehetne óvoda is a magyar ajkú gyermekeknek, hiszen igény volt rá! Elmentem a községházára, az akkori titkárhoz, LOVÁSZ Feri bácsi után, hogy megérdeklődjem tőle, mit kéne tenni, hogy megnyílhasson a magyar óvoda? Ő ajánlotta, ha belefogok az aláírásgyűjtésbe, és legalább 25 aláírást gyűjtök, akkor van rá lehetőség, hogy nyitnak egy osztályt. Ekkor belefogtam az aláírásgyűjtésbe, párszor körbejártam a falut, amíg meglett a 25 aláírás. Ez tavasszal történt, de már szeptemberben megnyílhatott a magyar óvoda. Nagyon örültünk, és az első óvónők, Irénke és Imelda volt. A gyerekek nagyon szerettek oviba járni, mivel az anyanyelvükön foglalkoztak velük. Sok gyermek azért félt óvodába járni, mert nem értette, hogy mit mond az óvó néni. Az én fiam is óvodás lett, és örömmel járt oviba. Nagy csalódás ért, amikor második gyermekemet akartam beíratni az óvodába. Ugyanis a lányomat nem vették fel a magyar osztályba! A mai napig nem értem, hogyan lehetett olyan intézkedést hozni, hogy a magyar kiscsoport a szlovák óvónőhöz tartozott, a szlovák kiscsoport a magyar igazgatónőhöz. Kénytelen voltam beadni a szlovák oviba, majd csupán később lehetett átíratni a magyar óvodába. Nagyon szeretett ő is oviba járni! Mindig várta a mesemondást délután, amit az óvó néni az alvás után szoktak mesélni. Emiatt csak mese után lehetett érte menni. Sokszor az óvó néni hozta őt a munkahelyemre, aki a buszhoz menet a munkahelyemre hozta a lányomat, ugyanis az óvodával szemben dolgoztam. Máig, ha tehetem, megtekintem a magyar tannyelvű óvodások kultúrműsorát különféle események, ünnepek alkalmával. Kiváló kapcsolatot ápol nyugdíjas klubunk - amelynek én is aktív tagja vagyok - az óvodai intézménnyel, számos rendezvénybe bekapcsoljuk falunk legfiatalabb generációját.

Melisek Rozália



Volt igazgatónők, pedagógusok visszaemlékezései

„Nézz vissza most egy percre, nézz az útra
Nézd meg, mit tett, mit alkotott a munka,
Nézz vissza... aztán ismét csak előre,
S indulj tovább az alkotó jövőbe.“

(Kiss Jenő)



50. születésnapját ünnepli a Nagyfödémési Magyar Óvoda

50 éves az én Meseországom

Mikor az óvoda jelenlegi igazgatónője, Manó Ivett felkért, hogy írjak valamit ebbe az emlékkiadványba, hirtelen kavarni kezdtek bennem a gondolatok. Mit is lehetne írni erről a fél évszázadról? 50 év bizony nagyon hosszú idő, és egy intézmény életében jelentős mérföldkő. Aztán emlékeim bugyraiban kutatva lassan nagyon sok emlék tolt föl. Annál is inkább, mivel óvodavezetőként 27 évig vehettem ki részem az óvoda alakításában. (1976-2003). 46 éves óvodai tevékenységem ideje alatt rengeteg sok minden történt. Ezt dióhéjban nehéz összegezni, de azért szösszenetekben visszatekintek a múltba, kicsit mesélek nektek az én Meseországomról:

Az óvoda megalakulása után 1 évvel, 1971 augusztusában, 19 évesen-picit szorongva, de teli energiával, tenni akarással, lelkesedéssel léptem át az akkori magyar óvoda (barakok) épületének küszöbét. Ott az akkori igazgatónő, Kocsis Imelda szívélyesen fogadott. Végigvezetett az óvoda egész területén, és úgymond beavatott az óvoda világába. Ma már tudom, meghatározó személyiség volt Ő számomra, mivel ő volt az első igazgatónőm, és sokat segített nekem a tapasztalatszerzésben a kezdeteknél. Hát pályafutásom itt kezdődött el a Nagyfödémési Magyar Óvodában – ebben a Meseországban, ahol megszakítás nélkül kitarítottam 46 évig - egészen a nyugdíjba vonulásomig, -2017-ig.

Nagyfödémés nagyon a szívemhez nőtt a maga lakosaival együtt. Az óvoda volt nekem a második otthonom, a másik családom. Szerettem munkába járni, habár naponta ingázni Galántáról néha fárasztó volt, de megérte. Nem bántam meg, hogy végig itt maradtam. Örömmel járni munkába-az megfizethetetlen egy munkahelyen. Hálát adtam ezért az égieknek, a sorsnak. Igaz, voltak nehézségek, nem ment mindig minden simán, de mi mindent megoldottunk emberséggel, kitartással, összefogással. A pedagógiai pályám mindig hivatásomnak tekintettem. A gyerekekkel való munka éltetett. Jómagam is felneveltem 2 gyermekemet.

Rengeteg kolléganővel dolgoztam együtt hosszabb-rövidebb ideig- mindegyikkel megtaláltam a hangot, megértettük egymást, jó volt velük együtt dolgozni. Ezúttal köszönöm Nektek a hittel, lelkesedéssel végigdolgozott éveket, lányok, asszonyok!



Pár munkatársat sajnos el is temettünk. Haris Livia óvónőt nagyon fiatalon, továbbá Filkász Saroltát- ő volt a mi Sárínénink, takarítónő, iskolagondnok- évekig dolgoztunk együtt, Urbančok Jankó bácsi, Horváth László iskolagondnokok. Tisztelettel adózom emléküknök. Nyugodjanak békében. Emlékük örökre bennem él. Kezdetben volt a szocialista rezsim, aztán jött az 1989-es fordulat- változást remélve örültünk. Aztán jött az iskolához csatolás (ami később kiderült, ez az integráció egy óriási tévedés volt), az óvoda épületeinek váltása, óvodánk jogalanyivá válása- hatalmas szervezési változásokon estünk át. Mindezen események nagyon megviselték a kollektívát. Mindent újra kellett kezdeni.

Akkor sok intézményvezetőt is lecseréltek, választások útján újak jöttek a helyükre. Nehéz időszak volt. A politikai változások hatására újabb és újabb elvárásoknak kellett megfelelni, újabb feladatokkal szembenézni. De mi túléltek a viharokat. Ami nem változott sohasem, az a két állandó szereplő- a pedagógus és a gyerek.

A faluban váltották egymást a községháza elnökei is, a polgármesterek is. – Közülük az én időmből az elsőt említeném - Kerdő Pál urat - és a jelenlegi polgármestert, Ing.Gógh Ferencet, akik számomra meghatározó személyiségek voltak. Mindegyikkel jó volt együttműködni. Az önkormányzatok mindig azon fáradoztak, hogy az óvoda elegendő támogatást kapjon, hogy működőképes legyen, hogy minden rendben legyen. Azt kívánom, hogy továbbra is így maradjon-szívügye legyen az önkormányzatnak, a polgármesternek az óvoda, hiszen a falu gyermekeinek ad másik otthont, - nem mindegy, milyen környezetben, milyen körülmények között élnek, tartózkodnak a gyerkőcök.

A múlt beszél. Ma már nehéz elképzelni:

A 70-es években még nem volt digitális világ, nem volt számítógép, nem volt internet, mindent írógépen kellett írni - és ha elrontottam, újra kellett kezdeni – kihúzva az elrontott papírlapot és eldobni - ez volt a „delete”. Kezdetben még csak vezetékes telefon sem volt az óvodában, nem, hogy okostelefon. De voltak emberi kapcsolatok.

Nem volt központi fűtés sem. Filkász Sári néni volt a takarítónő meg a fűtő is egyben, fával, szénrel fűtöttük ki a termeket kályhákkal, néha fuldokolva a füsttől. A feladatlapokat a gyerekeknek saját kezűleg készítettük, kopírpapírral



sokszorosítottunk. Nem volt Google, ahonnan lehúzhattunk volna valamilyen képet, ötletet... A mai fiatal generáció ezt el sem tudja képzelni. Régen voltunk mi „tyeplákis” óvoda is, merthogy elterjedt a faluban, hogy hozzánk a gyerekeket melegítőbe lehetett átöltöztetni- egész nap így sokkal kényelmesebb volt nekik-a szülők hálásak is voltak ezért.

Óvodánk kezdettől fogva kiemelt feladatként kezelte a játékot, mesét, mozgást, iskolára való felkészítést. De ami a leglényegesebb - a gyermek és annak szeretete. Ha valakiben ez nincs meg, az ne is induljon pedagógus pályára, mert ezt csakis szívvel-lélekkel lehet jól csinálni. Óvónőként szerettem a gyerekekkel énekelni, mesélni, verseket mondani. Szerettük a bábozást, humort, gyűjtöttem a gyerekszájat (gyerekek humoros mondásait) az oviújságba, szerettem a szerepjátékokat, tablókat készítettem, krónikát is vezettem, kertészkedtem, javítottam, szereltem, ha kellett. Festettem, rajzoltam, díszítettem, segítettem, ahol kellett, ahol kértek...mindig tettem, amit tennem kellett- rengeteg mindent csináltam -de azt szívvel lélekkel- mindent a gyerekekért.

Hogy mire lehetek büszke?

Mint nyugdíjas óvónő, először is arra, hogy ebből a fél évszázadból 46 évet mondhatok a magaménak. 46 év a gyerekekért! 46 év alatt generációkat neveltem fel a magyar óvoda falai közt a mi Meseországunkban - nagyszerű emberekkel körülvéve, együtt dolgozva. Ezt a fantasztikus érzést nem veheti el tőlem senki. Csendes büszkeséggel tölt el az is, hogy mára sok régi ovisunk gyermekét, sőt unokáját is a magyar óvodában üdvözölhetjük.

Régi ovisaim, tanítványaim, akik az óvodánkából ballagtak az iskolába - ha e sorokat olvassátok, hozzátok szólok: Mindig szeretettel, tisztelettel és büszkeséggel gondolok rátok. Nézegetem a tablóitokat, (merthogy nekem egy páron kívül mindegyik megvan)- ezeket még én készítettem nektek a ballagásotokra. Eszembe jutnak a régi szép idők, emlékek, egy-egy epizód, ami néha megmosolyogtat, néha könnyeket csal a szemembe. De mind szép emlék marad. Örömmel tölt el, mikor találkozom valakivel közületek és rám köszöntök. Sok szülővel, nagyszülővel is. Nagyon jólesik.

Igaz, némelyiketeket nem ismerem fel, úgy megváltoztatok, de ne haragudjatok meg ezért rám. Rengetegen voltatok.



Továbbá: Hatalmas büszkeséggel tölt el, hogy 2010-ben személyem lett javasolva az önkormányzat által a Falu Díszpolgára megtisztelő címre magas szakmai színvonalú munkásságomért az óvodáskorú gyermekek oktatásában, nevelésében, gondozásában. E kitüntetést személyesen vehettem át ünnepélyes keretek között. Ezúton külön köszönöm még egyszer a polgármester úrnak, Ing. Gógh Ferencnek és az akkori önkormányzat tagjainak.

Üzenetem a jövőbe e gyönyörű ünnep kapcsán:

Elődeinktől kapott örökségünket féltve őrizzük meg! Az óvoda jó hírért, szeretetteljes légkörét, eredményességét úgyszintén. Tegyük meg mindent azért, hogy mindig legyen elegendő méhecske, katica és pillangó a magyar óvodában Nagyfödémesen, ebben a csodás Meseországban! Legyenek nagyszerű kolléganők, szülők, akik kerekké teszik az egészet, akikkel szebb, boldogabb lesz ez a mesevilág. Merjeteek nagyot álmodni! Ehhez kívánok jó egészséget, kitartást, összefogást mindenkinek.

És soha ne feledjétek: Nyelvében él a nemzet!

Záreczky Magdaléna (Magduska)

„Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.
De ne halljátok soha többé
Isten igéjét magyarul?!
S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!
Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát! ”

Reményik Sándor



Az életem egy szép időszaka...

Óvodás koromban döntöttem el, hogy ha megnövök, óvónéni leszek. Ez az elhatározásom nem is inogott meg bennem, kitartottam egészen a pályaválasztásig.

Léván végeztem el az óvónőképzőt, majd azt követően a pedagógiai pályámat 1994 – ben kezdtem el, mégpedig Jánosházán a szlovák óvodában. Első fiam születésekor az anyasági szabadság után már a nagyfödemesi szlovák óvodába léptem be dolgozni. Három év elteltével újra anyasági szabadságomat töltöttem, de közben lehetőséget kaptam a magyar iskolában nevelőnként, utána pedig a magyar óvodában óvónőként dolgozni.

...így emlékszem erre a pár évre:

Ez a 8 – 9 év volt szerintem a nagybetűs Élet számomra, ami a pályámat illeti. Közben igazgatóhelyettes lettem, és miután az óvoda különvált az alapiskolától, sikeresen megpályáztam az igazgatói állást, és az ötéves ciklusomat szép eredményekkel zártam. Gyönyörű és felejthetetlen éveket töltöttem az óvodában. A kemény, önfeláldozó munka mellett, szívmengető időszak volt számomra minden egyes eltöltött nap. Ez idő alatt költöztünk az új épületbe, felújítottuk a tantermeket, és egy korszerű udvart hoztunk létre. A kis gyerkócök létszáma a duplájára nőtt.

Nagyon lelkes, kötelességtudó, tisztaszívű kollégák vettek körül, akikkel öröm volt dolgozni. Közben elvégeztem Nyitrán az egyetemet, ahol alsótagozatos tanári szakképesítést szereztem. Szerettem volna ezt a pályát is kipróbálni. 2010 – ben lehetőséget is kaptam erre, s azóta a Borsos Mihály Alapiskolában tevékenykedek, mint alsótagozatos pedagógus, 2018 júliusától pedig igazgatóhelyettesként dolgozok.

Az óvodával azóta is erős a kapcsolatom, hiszen a két intézmény szorosan együttműködik. Részesen vagyok az óvoda életének mint szülő is, mivel 5 éves kisfiam a Meseország óvodát látogatja. Örömmel és elégedettséggel tölt el az óvoda folyamatos fejlődése a nevelőmunka terén és a materiális oldalon is.

A továbbiakban kívánom az óvodának, hogy minél több felkészült és ügyes gyereket adjon át a Borsos Mihály Alapiskolának, megerősítve ezzel a két intézmény együttműködését és a magyar nyelv tiszteletét, szeretetét községünkben!

PaedDr. Svarda Erzsébet, volt igazgatónő



Mgr. Duba Zsuzsanna, nagymácsédi nyugalmazott pedagógus-életutamnak 8 év töredéke Nagyfödémesen

Pedagógiai végzettségemet 1976-ban a Nyitrai Főiskola 1-5 tagozatán szereztem. Az igazi érték a szülői pedagógusi példa végigkísérte gyermekkoromat. Édesapám munkája az iskolában, hozzáállása a gyerekekhez engem is ösztönzött, hogy nyomdokaiba lépjek.

A diplomám megszerzése után, pályakezdő első éveimet a galántai alapiskolában kezdtem, majd óvónőként folytattam a nagyfödémesi óvodában, 1977-től 1985-ig. Az óvónői munkát örömmel vállaltam, hiszen ezzel gyermekkori álmom vált valóra. Mindig is vonzott a kisgyerekek szeretete, az öröm, hogy tudásommal hozzásegíthettem őket a gondtalan, kiegyensúlyozott óvodai élethez.

A kezdet nem volt könnyű, hiszen hirtelen csöppentem bele a 3-6 éves gyermekek világába, és a számomra teljesen új környezetbe. Sok kérdés felmerült bennem, vajon megfelelek-e az óvodai nevelés követelményeinek. Az óvodában eltöltött éveim alatt átélhettem a gyermekek örömét, megtapasztalhattam őszinteségüket a felnőttek iránt. A mindennapos foglalkozások- mesélés, játékok tanulása, a kellemes séták a faluban nemcsak a gyerekeknek, de nekem is örömet okoztak. Szeretettel gondolok a kolléganőimre, és a többi alkalmazottra is, akiktől sok tapasztalatot, tudást szereztem. Rájuk gondolva a tiszteletet, a jó családi légkör jut mindig az eszembe. Igyekeztünk mindenben összetartani, segíteni egymásnak. Visszatekintve óvónői munkásságomra, hálás vagyok a nagyfödémesi óvodában eltöltött éveikért, amelyek pozitívan befolyásolták, szakmailag gazdagították további pedagógiai munkámat, amelyet az óvodai éveim után, 1986-tól már az iskolában folytattam.

Végezetül kívánok sok türelmet, kitartást és további eseménydús éveket, az óvoda jelenlegi óvónőinek és munkatársainak.

Tisztelettel: Mgr. Duba Zsuzsanna, pedagógus



Emlékeim Meseország óvodából

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer számomra egy szép álmom, melyben azt álmodtam, hogy tanító leszek. Iskoláim befejeztével mégis úgy alakult, hogy könyvelő lettem.

Már bőven 30-on túl jártam, mikor egyetemre jelentkeztem és ott találkoztam azokkal az emberekkel, akiktől segítséget kaptam, ha kértem és bizalommal fordulhattam hozzájuk az óvodával kapcsolatos kérdésekben. Az egyetem végeztével úgy váltunk el egymástól, hogy ha lesz üresedés az oviban, biztosan jelentkeznek. Teltek-múltak az évek, és 3 év után megszörcsört a telefonom, a vonal másik végén pedig nem más, mint Ivettka volt. Ildikó, ha szeretnéd kipróbálni az óvónői szakmát, akkor szívesen látunk Nagyfödémesen az ovinkban, gondold meg, itt a lehetőség!

Mikor lettettem a telefont, ezernyi kérdés fordult meg a fejemben. Tényleg megpróbálhatom? Egyáltalán alkalmas vagyok rá? Mi lesz, ha nem bírom majd? Befogad a kollektíva? Merjek felmondani a munkahelyemen? Kavartak a gondolatok a fejemben, de egyre csak arra gondoltam, most van előttem a lehetőség, nem lesz több alkalmam kipróbálni magamat ebben a szakmában. Otthon is igent mondott a család, sőt férjem még biztatott is, hogy egy álmom válhat valóra. Végül is beadtam a felmondásomat, otthagytam az ekonómusi állásomat és boldogan mondtam igent, hogy vállalom az állást.

Minden aggodalmam megszűnt rögtön az első napon, mikor megismerkedtem a kolléganőkkel. Nagyon szívélyesen fogadtak, biztattak és mindenkihez bármikor fordulhattam kérdéseimmel. Mindig is nagy óvodában szerettem volna dolgozni és olyan kollektívában, ahol van fiatalabb, idősebb kolléga egyaránt. Ez itt megadatott. Sokat fejlődtem azt hiszem, rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, támogatták ötleteimet, jótanácsokkal láttak el. Biztosan voltak olyan dolgok, amit a tapasztaltabbak másként csináltak, de mindig hagyták, hogy megvalósítsam önmagam. Imádtam a gyerekeket és sosem éreztem azt, hogy nem szerettek volna. Ebben a szakmában az a legszebb, mikor egy kisgyerek átölel és tiszta szívből mondja, hogy szeretlek! Na ilyenkor nem tudtam ellenállni a sírásnak, de ezek mind csak örömkönnyek voltak. Megtapasztaltam azt, hogy az óvónői szakmája nagyon sokrétű és különleges. A gyermeket nem lehet félretenni, mint a papírt, hogy nincs kedvem megcsinálni. A gyermek mindig odafigyelést,



kedvességet, megértést és sok-sok ölelést igényel. Meseország óvodában ez mind, mind megadatott minden gyermek számára. Minden óvónő és Vera néni is mindig féltő igyekezettel és sok-sok türelemmel halmozta el a kicsiket, hogy azok ne féljenek oda másnap sem belépni.

Ebben az óvodában mindig történt valami, ami felkeltette érdeklődésemet. Az óvónők mindig új dolgokat tanultak, mert sok továbbképzésen vehettek részt. A szerzett tapasztalatokat egymásnak átadtuk és a munkában pedig kamatoztattuk. Így fejlődünk egyikünk a másik által, ami nagyon nagy érdem mindenki számára. Azt hiszem ezt a szülők is észrevették és szívesen hozták gyermekeiket, hogy egy ilyen csapatra bizzák. Elmondhatom, hogy az óvoda és a szülők kapcsolata nagyon jó volt, ami kevés helyen mondható el. Mindenben támogatták az óvodát, igyekeztek segíteni, hiszen azt tartották, hogy a csemetéikért teszik. Elismeréssel szóltak a munkánkról, mindig pozitív visszajelzéseket kaptunk tőlük.

Ugye a mesék általában mindig jól végződnek. Nekem is megadatott ebben az oviban minden szép és jó. Eljött viszont életemben az a pillanat, mikor ismét döntés előtt álltam. Választnom kellett az óvoda és iskola között. Az otthon közelsége nem is vonzott annyira, mint az iskola, amely tanító nélkül maradt. Ismét nagy volt a tét és a döntésemben kollégáim támogattak. Ezért is mertem újra új kihívások elé nézni, mert tudtam, hogy kolléganőimre továbbra is számíthatok, távolból is kapcsolatban maradunk és ha segítségért kiáltok, akkor biztosan ők lesznek az elsők, akik gondolkodás nélkül jönnek és adják majd az erőt.

Mit is kívánhatnék Meseországnak a jövőben? Legyen mindig tele jókedvű és csillogószemű gyerekekkel, kik itt tapasztalják meg majd a játék örömeit, itt nőnek majd fel a szülők szeme előtt, akik büszkén mondhatják el, hogy gyermekeiket a legjobb helyre és a legszeretőbb csapatra bízták. Egy idézettel szólnék volt kollégáimhoz, amit én már megtapasztaltam látogatásaim során az oviban, mióta elmentem:

"Lehet, hogy elfelejtik, mit mondtál nekik, de soha nem fogják elfelejteni, hogy hogyan érezték magukat szavaidtól!" (Calr Wiliam Buehner)

További sok sikert a munkátokhoz!

Szeretettel volt kolléganőtök, PaedDr. Karácsony Ildikó



Jelenlegi és volt szülők visszaemlékezései

"A gyerek az öröm, a reménység. Gyöngé testében van valami világi;
ártatlan lelkében van valami égi; egész kedves valója olyan nekünk, mint a
tavaszi vetés: ígéret és gyönyörűség."

(Gárdonyi Géza)



Kedves tanító nénik avagy egy szülő gondolatai gyermeke óvodás éveiről

Az egész gyermek olyan, mint egyetlen érzékszerv, minden hatásra reagál, amit emberek váltanak ki belőle. Hogy egész élete egészséges lesz-e vagy sem, attól függ, hogyan viselkednek a közelében. (Rudolf Steiner)

Annak idején szorongva léptük át az óvoda küszöbét. Beiratkozni mentünk. Sok szépet hallottunk az oviról, a tündéri tanító nénikről, a minőségi nevelésről. Így hát nem is volt kérdés, hogy a nagyfödémesi magyar ovi mellett döntöttünk. Meg kellett barátkoznom a ténnyel, hogy előbb-utóbb eljön a pillanat, amikor ki kell adnom a kezemből, akkor meg miért is ne, ha a legjobb meggyőződésem szerint is ez lesz neki a legjobb. A beiratkozás nagyon jól sikerült, egy fél délelőttön keresztül a lányom tudomást sem vett rólam, annyira le volt nyugózva a rendelkezésre álló játékoktól. Így aztán a legnagyobb lelki nyugalommal készültünk a beszokásra.

Végül eljött a hétfő reggel, és jelentkezünk az oviban. Persze az ovikezds nem ment annyira zökkenőmentesen, mint ahogy azt otthon elgondoltuk. Még most is a szemeim előtt van, ahogy megálltunk az ovi ajtaja előtt, a lányom elkezd zokogni, és amíg próbálok ráadni a váltócipőjét csimpszakodik a nyakamba. Én meg csak ismétlgetem, hogy milyen jól fogja érezni magát, ott van a csomó játék, várják az új barátok, végül lefejtem magamról és átadom a tanító néninek. A tanító nénik angyalok, kedves szavakkal próbálták nyugtatni mind a gyerekeket mind pedig a szülőket. Az ajtó előtt is hallok, hogy kiabál utánam, és én szedem a lábam kifelé, és csak kint sírom el magam. A következő pár nap sem telik sokkal jobban, de már egy hét elteltével szorongás nélkül, sőt örömmel készült az óvodába. A tanító nénik gondoskodása, odaadó munkája, minden gyermekhez való individuális hozzáállása hamar meghozta a gyümölcsét. Volt aki könnyebben fogadta a változást, volt aki nehezebben illeszkedett be a közösségbe. 3 év nagy idő egy kisgyermek életében.

Nagyon gyorsan telt el ez az idő, mintha csak tegnap lett volna az első nap az óvodában. Szinte hihetetlen, hogy gyermekeink mennyit fejlődtek ez alatt az idő alatt. Megtanultak sok-sok verset, éneket, mesét, számolni, rajzolni, tornázni és nem utolsósorban előadni. A tanító nénik nemcsak az iskolára készítik fel őket,



hanem a napi étellel kapcsolatos dolgokat is rutinosan elsajátították, elrakják a dolgaikat, segítenek az ebédhez az asztalt megteríteni. Megtanulni, hogy már nemcsak róluk szól a világ, hanem többen vannak és alkalmazkodni kell a többiekhez is. Nemcsak megszokták, de nagyon megszerették az ovis életet. Nap mint nap hallgatom a lányomtól, hogy miért járok érte olyan korán, mikor ő még nem is tudta befejezni a rajzolást. Sokszor leülök kint a váróteremben a kis padra, és arra gondolok, mekkora szerencse, hogy ilyen kedves tanító néniket fogtunk ki. Külön öröm számomra, hogy a tanító nénik mellett hogy nevelnek, nagyon szeretik a gyerekeket. Már sokszor pénteken megkérdezi tőlem a lányom, hogy mikor lesz már hétfő, hogy ő úgy szeret oviba járni. Példás egységben élnek a tanító nénik a gyerekekkel. Amikor erélyesen szólnak rájuk, mert ugyebár ez elengedhetetlen ekkora közösségben, akkor is tudják, hogy szeretik őket.

A tanító nénik munkája az egyik legfontosabb hivatás. Biztosítják a tiszta, igényes, esztétikus környezetet nap mint nap.

Akinek szerencséje van, az élete, tanulmányai során legalább egyszer találkozik egy olyan pedagógussal, aki valamit megmozdít benne, aki olyat mutat tetteivel, tudásával, hogy akár a gyermek egész életét meghatározza. Az önzetlenség, odaadás, lelkesedés, bizalom a példa értéke. Aki a gyermekek környezetében szorgoskodik, az a jövőt építi a pedagógia eszközeivel. Az óvoda az a sziklaszilárd alap a család mellett, az a hely, ahonnan a gyerekek kiröppennek az iskolába, de amit ott hallottak örökre megmarad a kis fülükben és szíveikben, az emlékek színes szoborként egy életre beléjük vésődnek, és amelyekre később építenek és megkapaszkodhatnak bennük.

Ezúton is szeretnénk megköszönni az igazgató néninek, tanító néniknek, dadusnak, szakács néniknek odaadó munkájukat.

Mészáros Anikó, 2015



O našej materskej škole

Nakoľko nám dcérku neprijali do Slovenskej škôlky pre plný počet detičiek, rozhodli sme sa s manželom, pre škôlku s vyučovacím jazykom maďarským. V minulosti sme sa aj tak pohrávali s myšlienkou dať dcérku do Maďarskej škôlky aby sa naučila jazyk, ktorý je v našom regióne veľmi využiteľný.

Na začiatku sme mali samozrejme obavy, lebo ani jeden z nás neovláda maďarský jazyk, manžel je dokonca Čech, aj ja rozumiem len trochu tejto reči. No naše obavy veľmi rýchlo pominuli po prvých dňoch, navštevovania tejto škôlky. Boli sme veľmi milo prekvapení vysokou kvalitou pedagogičiek, ktoré naša dcérka zbožňuje a nemala žiadny problém s adaptáciou, ktorej som sa ako matka samozrejme obávala. Prístup k deťom v tejto škôlke ma doslova nadchol, milé slová učiteliek a ochota v hocičom pomôcť rozplynul všetky moje obavy.

Zaujala ma tiež kreativita vedenia, ktoré stále prispieva k novým plánom a realizáciám k rozšíreniu a zlepšeniu či už výučby, (napríklad : vyučovanie anglického jazyka , interaktívna tabuľa) alebo k stálemu vylepšovaniu interiéru.

Škôlka je veľmi dobre vybavená, tak ako novou kúpeľnou, tiež tu prebehla veľká úprava interiéru na ktorej sa s radosťou podieľali viacerí rodičia. Sme veľmi radi, že naša dcérka, môže navštevovať tú materskú školu s vyučovacím Jazykom maďarským.

Bc. Lenka Mikysková, 2012



„ Amit tapasztalsz, érzed és tanulsz, évmilliókra lesz tulajdonod. ”

Engedjék meg, hogy kihasználjam az alkalmat köszönetem kifejezésére.

Meghívott anyaként részt vettem a magyar óvodások anyák-napi műsorán. Más anyukáknak ez talán csak egy rutin esemény, de nekem különleges, egyedülálló alkalom volt, hiszen a fiam csak az utolsó évben, iskolaköteleesként kezdett óvodába járni. Nagyon örültem és izgatottan vártam a nagy napot.

A műsor fantasztikus volt, patakokban folytak a könnyeim. A fiam egyrészt hősiiesen előadta saját szerepét, másrészt pedig becsületesen végigzavarta az egész előadást.

Tudom, hogy milyen a gyermekem. Tudom, hogy nem egyszerű, sőt emberfeletti feladat őt a környezet elvárásainak megfelelő viselkedési szinten tartani. Ennek ellenére az óvónénik arcán nem láttam haragot, sőt, nagy szeretettel, mosollyal az arcukon irányítottak, ösztönöztek, ha kellett, akkor szerető ölelésükkel nyugtatgatták az ijedt kisgyermeket. Néha az volt az érzésem, hogy az ő jelenlétük is a programhoz tartozik....

Meseország tanító néni, engedjék meg, hogy kifejezzem hálás köszönetemet. Gyönyörű anyák napi műsor volt, a gyerekek csodálatosak voltak! Mint óvónő, tudom, hogy egy ilyen szülőknél szóló műsor összeállítása, megszervezése, mennyi igyekezettel, mennyi munkával és energiával jár. Tudom, hogy nemcsak a gyerekek, Önök is izgultak, hogy jól sikerüljön és mindenkinek elnyerje a tetszését.

Pontosan olyan volt, amilyennek lennie kellett. Őszinte, kedves, érzelmekkel teli, ugyanakkor vidám és játékos.

Köszönet Önöknek a szeretetért és azért, amit ezekből a gyermekekből elő tudnak varázsolni! Munkámból kifolyólag tudom, hogy mennyire nehéz szeretettel, türelemmel oktatni és nevelni a ma gyermekét. Megtanítani őt a világ megismerésére, rálátni az olyan egyedülálló dolgokra, amik csak az „ovis szemmel“ láthatók.

Reggelente, amikor megérkezünk Meseországba, a fiamat mindig egy mosolygós „tündér“ fogadja. Szeméből sugárzik a melegség, a szeretet és a nyugalom.



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödemes - 50 év

Megfogja a kisfiam kezét, és már vezeti is abba a varázslatos világba, ahol az állatok beszélnek, a fák mesélnek,

ahol mindig süt a nap és a jó győzedelmeskedik a rossz felett. Én meg csak állok ott a küszöbön, és arra gondolok, milyen kár, hogy felnőtt vagyok és kinőttem ezt a csodálatos mesevilágot.

Szinte észre sem vettem, hogy gyermekem egyszer csak ismeri a varázsszavakat, meg tudja különböztetni a jót a rossztól, képes egyedül szépen enni, öltözködni és nem vág az emberek szavába. Értelmesen és világosan ki tudja fejezni a véleményét és meg is indokolja. Megtanulta szépen tartani a ceruzát, megkülönböztetni a jobb és bal fogalmakat, ismeri a színeket, színárnyalatokat. Ismeri a számfogalmakat, a természeti fogalmakat és sok más mindent.

Az én fiam ebben az óvodában többek között olyan fontos dolgokat is kapott, amelyek az egész életét pozitívan befolyásolják majd. Szeretetet, türelmet, nyugalmat, biztonságot, megértést... remek óvónői csapatot, akik szeretik őt, és a többi gyereket is.

Életem egyik legjobb döntése volt, hogy gyermekemet a magyar óvodába írtattam. Annak idején egy olyan kisgyermeket vittem az intézménybe, aki alig tudott pár percet nélkülem lenni. Pár nap múlva már kész óvodást kaptam. Amióta óvodások „vagyunk“, a tanító nénik a mi családunk tagjaivá váltak, és mi is Meseország részesei lettünk. Számunkra nemsokára egy új időszak veszi kezdetét, de az ovis emlékek örökre a szívünkben maradnak.

Tanító nénik! Köszönünk minden egyes simogatást, ölelést a kedves szavakat. Anyaként tudom, hogy gyermekem a legjobb kezekben van. Tudom, hogy amíg én munkában vagyok, ő gyönyörű napokat él át szeretett óvodájában.

Minden gyermeknek olyan óvodát kívánok, mint amilyen a mienk: gyönyörűt, mesésset.

Gál Adrianna, 2018



„Na dobrom začiatku všetko záleží.“ — Jan Amos Komenský

Do Veľkých Úľan sme sa prísťahovali len niekoľko mesiacov pred Adamkovými tretími narodeninami. Hlavne pre mňa to bolo sťahovanie do úplne neznámeho prostredia a v krátkom čase sme museli riešiť veľa dôležitých otázok. Jednou z nich bolo aj rozhodnutie, kde Adamko bude navštevovať škôlku. Pár týždňov sme zvažovali viacero možností, ale nakoniec nastúpil do „maďarskej“ škôlky doma, v Úľanoch. Keďže dovtedy neprišiel s maďarčinou veľmi do kontaktu, v podstate vyrastal v čisto slovenskom prostredí, povedali sme si, že je to najrýchlejší a najprirodzenejší spôsob, akým sa môže naučiť po maďarsky. Považujeme za prirodzené, aby sa naučil po maďarsky nielen preto, že žijeme vo Veľkých Úľanoch, ale najmä preto, aby ovládal jazyk oboch svojich rodičov.

Dnes, po vyše roku, môžem spokojne povedať, že toto rozhodnutie bolo správne a neľutujeme ho. Adamko chodí do škôlky rád, posledné augustové dni rátať, koľko krát sa ešte vyspí a pôjde do škôlky. Krásne boli najmä začiatky, keď prišiel domov s novým slovíčkom, ktoré sa naučil a ani manžel nedokázal zistiť, čo vlastne hovorí. Potom nasledovalo obdobie mrmlania si počas hier a dnes už krásne recituje básničky a riekanky. Občas síce nejaké slovíčko tvrdohlavo vyslovuje po svojom, ale ten pokrok je neuveriteľný. Adamko má veľmi rád „svoje“ pani učiteľky a veľmi mu chutí aj škôlkarska kuchyňa.

Je veľmi veľa vecí, o ktorých by som mohla napísať, že sa mi páčia - od priateľského a vždy usmiateho kolektívu až po prístup k dvojazyčnosti „slovenských“ a aj „maďarských“ detí, napríklad čítaním rozprávok pred poobedňajším spánkom v maďarčine i v slovenčine. Keď sa však snažím spomenúť na niečo negatívne, nič mi nenapadá.

Tešíme sa na ďalšie dva roky „škôlkarčenia“ a ďakujeme.

Zuzana Karkušová, 2012



**„Každé dieťa, ktorému zasejeme do srdca lásku, je naším tichým
víťazstvom“.**

J.A.Komenský

Výrok známy niekoľko storočí a tak neuveriteľne pravdivý, len za tým víťazstvom nestojíme, len MY-rodícia, ale predovšetkým pedagógovia, ktorí z našich neokresaných kameňov, vytvárajú svojou trpezlivosťou a pracou jedinečné diamanty. Diamanty, ktorými sa tak hrdíme pri rodinných návštevách, hoci si viac-menej uvedomujeme, že to nie je len výsledok nášho snaženia, zásluh, ale práca „kohosi“ kto to berie ako poslanie.

Z môjho pohľadu som odjakživa považovala povolania, či zdravotných sestier, alebo pedagógov ako poslania – anjelov bez krídel Tieto povolania sa nedajú naučiť v žiadnej škole, tým sa musí človek narodiť, musí mať v sebe niekoľko atribútov spĺňajúcich toto poslanie. Pre niekoho sa to bude zdať nadnesene, pre mňa objektívne.....komu by sme dokázali zveriť bezprostredne dieťa, a potom bez starostlivosťou motýľa odletieť do práce, za povinnosťami. Samozrejme očakávajúc, že sa to „moje“ o ktoré bude postarané, naučí ďalšiu novú básničku, pesničku. Dokážeme zveriť, jedine anjelom, tým veria, aj neveriaci ☺

Nechcem byť patetická, ale keď vidím pri oboch deťoch pokroky, napredovanie, osvojovanie si, pre nás osobne- cudziu reč, som nielen hrdá na deti, ale cítim pokoru a vďaku Vám- našim učiteľským anjelom.

Mgr. Dana Urbančoková, 2017



Egy anya gondolatai... (részlet)

Azt mondják a bölcsek, mikor egy lélek leszületik a Földre, előre kiválasztja leendő szüleit. Általában egy nő küldetése akkor teljesedik be, mikor anyává lesz, az édesanya és a Földre leszületett lélek egymásra talál.

Az anyaság első három éve egy csodálatos álom, mikor az édesanya nem tud betelni kicsi gyermekével, a három év alatt teljesen egymásra hangolódnak lelkileg. Általában a harmadik év után vége szakad ennek az idillikus állapotnak, mert a gyermek óvodába, egy új világba kerül. Ez általában megviseli az anyukát, aki szorong, hogy fogja fogadni gyermeke az új, ismeretlen környezetet.

Én is hasonlóképpen éreztem, bár már második gyermekem került óvodás korba. Szorongással, félelemmel töltött el, hogy fogja megszokni az én kicsikém az új életét.

Természetesen másodszor is a magyar tannyelvű óvodára került a választásunk, mivel magyar nemzetiségüként magától értetődő és logikus dolog, hogy a gyermekünk továbbra is magyar közegben tartózkodjon, ne érje őt semmilyen trauma és lelki törés, hogy más nyelvű közegben töltené aprócska életének kezdetét.

Az óvoda megkezdése előtt az igazgató néni, Ivetka segítőkészen és együttműködően megengedte, hogy a kis Teo fiam először bemenjen ismerkedni, megtapasztalni az ovis élet szépségeit. Nem kellett drasztikusan elszakítva távoznom tőle, hanem az igazgató néni saját idejét feláldozva velünk töltötte a beszoktatási délelőttöt az oviban. Fáradtságot nem sajnálva leült közénk játszani, és Teo észre sem vette, hogy most már nem csak az anyukája van mellette, hanem egy számára idegen, de annál barátságosabb néni is. A délelőtt gyorsan eltelt az igazgató néni vidám társaságában, aki még a „Mesekertet” is megmutatta Teonak.

A kisfiam teljesen elvarázsolva jött haza az oviból, és alig várta, hogy másnap legyen, amikor már teljesen elkezdti az igazi ovis életét. Ebben nagy segítségünkre volt, hogy három rendkívül empatikus és vidám tanító nénivel, Ivettkával, Mónikával és Ildikóval kezdte az óvodás napjait. Nagyon szerettük hallgatni a kis



élmény- beszámolóit, és izgatottan vártuk, hogy új képeket láthassunk az óvoda hivatalos facebook oldalán. Gyakran meglepődve láttuk, hogy kicsi fiunk valamelyik tanító néni karjaiban üldögélt, teljes elégedettséggel és nyugalommal. Ilyenkor egy szülő hálát és boldogságot érez, hogy a gyermeke ilyen szeretettel környezetben töltheti napjait. Azon kívül, hogy nagyon humánus óvoda, a tanító nénik magasan képzettek, a legújabb nevelési módszereket használva színes és modern programokkal teszik még mozgalmasabbá az ovi életét. Az igazgató néni egy csúcsmenedzser képességeivel is rendelkezik. Az általa benyújtott számtalan sikeres pályázatnak köszönhetően lett az óvoda gyönyörűen felújítva és modernizálva. Ebben nagy segítségére volt a szülői közreműködés is, hiszen rendkívüli képességeinek köszönhetően nagyon jó kapcsolatokat ápol a szülőkkel, és mindig megnyerni őket a nemes célok érdekében. Meseország óvodánk rengeteg programot rendez az év folyamán, amivel összekovácsolja a szülői közösséget és eseménydússá teszik a gyerekek óvodai életét.

Feltétlenül meg kell említeni Vera nénit is, aki szinte egy helyi legenda, aki nagymértékben járul hozzá az óvoda jó légköréhez, a gyerekek rajongának érte. Külön köszönet illeti a szakács néniket. Mindig akadnak olyan gyerekek az oviban, akik kissé válogatósak, vagy nehezen szokják meg az új ízeket. A szakács nénik mindig segítségünkre vannak abban, hogy „mesetündér” módra, varázslatos rábeszélőképességükkel rábírják a gyermekeket, hogy megkóstolják az új ételt is, és ne éhes pocakkal töltsék az egész napot.

Nemsokára elballagunk... Érzelmekkel telve és megbecsülve gondolok vissza az elmúlt három évre, hogy a kisfiam ilyen vidám óvodában tölthette az első önálló éveit. Sokra tartjuk a színvonalas felszerelést, az oktatást és az összes tanító néni pozitív, professzionális hozzáállását, mindegyik osztályban. Kívánok egy ugyanilyen varázslatos Meseország óvodát minden felvidéki szülőnek, hogy gyermeke a kezdetektől megkapja a magas színvonalú óvodás oktatást és szeretetteljes környezetet. Mert minden az alapoktól indul el. A mi óvodánkban jelen van az értelmi és érzelmi intelligencia egyaránt.

Mgr. Szobos Poór Gabriella, 2017



Myšlienky jednej mamičky

Prvým dôvodom prečo sme rozhodli dať nášho syna do materskej školy s vyučovacím jazykom maďarským bol ten, že môj manžel pochádza z tejto komunity, napriek tomu že ja som slovenska rada by som si tento jazyk osvojila aj ja, tak prečo nie moje dieťa. Druhým dôvodom bolo, že od malička sme o škôlke s vyučovacím jazykom maďarským počúvali aj doma od manželovej sestry, teda jej dcéry, ktorá na p. učiteľky nezabudla dodnes a to je už druháčka v škole. Pamätám si ako nám rozprávala zážitky zo škôlky, že ako dobre sa tam cítila, až tak, že keď pre ňu prišli rodičia príliš skoro bolo trochu smutná, že už musí ísť domov. Na mňa ako matku to veľmi zapôsobilo a preto, keď prišiel čas zapísať môjho syna do škôlky som mala jasno.

Už je to druhý rok čo tam môj syn chodí a teším sa s ním, vždy keď príde domov a rozpráva mi ako sa tam cítil dobre, čo všetko zaujímavé robili, s kým sa hral. V neposlednom rade vždy spomenie p. učiteľky, ktoré sú všetky veľkými profesionálkami vo svojom odbore, pretože deti nielen vychovávajú ale aj naozaj ľúbia, myslím, že som urobila dobre, že moje dieťa môže byť v takomto kolektíve.

Tiež musím podotknúť, že materská škola s vyučovacím jazykom maďarským je naozaj na vysokej úrovni z pohľadu rozvoja dieťaťa. Nie je kalendárny mesiac aby p. učiteľky niečo nevymysleli pre naše ratolesti, či je to už vo forme rôznych edukatívnych hier alebo pohybových aktivít alebo programov, na ktorých sa vedía zúčastniť aj rodičia a vďaka nim sa aj my dospeli aspoň na chvíľu cítime ako deti, ktoré sa vedía tešiť naozaj z každej maličkosti.

Preto by som chcela touto cestou poďakovať všetkým p. učiteľkám za ich neskutočnú trpezlivosť, lásku a oddanosť, ktorú každý deň našim deťom umožňujú.

Ďakujem!

Ivana Rišnovská, 2016



Ovisok lettek a gyermekeink

Egy szülő életében több olyan mérföldkő van, amelyek elérésekor ráébred, hogy valami véget ért...

Ezzel az érzéssel indultunk el tavaly szeptemberében, egy szép kora őszi reggelen az óvodába. Már az ovi parkolójában, az autóban ülve kicsordult az első könnycsepp a szememből. Mély levegővétel után kiszálltunk az autóból és elindultunk a bejárat felé. Elöttem ballagott a két kis törpém, hátukon hátizsákkal, virággal a kezükben. Különféle érzések kavartak bennem, egyszerre voltam izgatott, szomorú, büszke, kétségbeesett és kíváncsi. Mint az anyák többége, én is azon gondolkodtam, hogy mi is lesz a gyerekeimmel az új környezetben, idegen emberek között, amikor csak én értem őket. Én tudom, hogy mikor mit akarnak, hogy mit szeretnek, mi a jó nekik. Fájó szívvel adtam át őket a tanító néniknek és biztos voltam benne, hogy még ebéd előtt megszólal a telefonom, hogy menjek értük, és láss csodát, csak egy képet kaptam Ivetka igazgató nénitől, amelyen a gyerekeim edesen alszanak. Az első hét mondhatni simán ment, de aztán nálunk is bekövetkezett a krízisidőszak. Reggelente elég nehéz volt az elválás, a gyerekekben már tudatosult a tény, hogy bizony az anya itt fogja őket hagyni és csak nagyon sokára jön értük.

De hála és köszönet a tanító néniknek és nem utolsósorban Vera néni szerető gondoskodásának, a rengeteg tartalmas és érdekes foglalkozásnak, ez az időszak nem tartott sokáig. Pár hét múlva a gyerekek második otthonukra lettek az oviban. Baráti kapcsolatok szövődtek. Mi szülők büszkén és persze érzékenyülve figyeljük nap mint nap a gyerekek fejlődését. A rajzok lassan formát kapnak, a beszéd érthetőbbé válik, a viselkedésük pedig kisbabásból igazi ovissá változik. Fél év elteltével ráébredtünk, hogy a számunkra rettegett időszak, örömtelivé változott és, arra, hogy egy csodás korszak, amikor a nap, minden percét együtt töltöttük csemetéinkkel, véget ért. De most megkezdődött egy sokkal izgalmasabb és kalandosabb időszak, mint a gyerekek, mint a mi életünkben, és ez így van jól.

Mgr. Heriban Gógh Zsuzsanna, 2018



Škôlka

Keď som vyberala škôlku pre mladšiu dcéru, ani by mi nenapadlo, že nakoniec bude navštevovať materskú škôlku s vyučovacím jazykom maďarským, aj pre to, že sama po maďarsky neviem rozprávať. Manžel však áno, a keď sa nám skomplikovala situácia so škôlkou, bola to práve pani riaditeľka, ktorá ma zachránila☺

Pravdupovediac, mala som zvláštny pocit, čo vlastne budem robiť na škôlkarských vystúpeniach ... A či sa trojročnému dieťaťu nezapletie jazyk, keď sa ešte stále svoj materinský len učí...

Postupom času, sa však utvrdzujem v tom, že obavy boli vskutku zbytočné. Dcéрка je v škôlke očividne spokojná, teda aj ja som spokojná. Má veľmi rada pani učiteľky, aj ja ich mám rada☺ Vie už rozprávať po maďarsky, v tom mám ešte rezervy ... Odchádza zo škôlky spokojná, zostala by aj dlhšie...

Chcela by som sa ešte raz touto formou poďakovať pani riaditeľke, že dáva priestor v škôlke aj deťom z nie úplne maďarského prostredia, rovnako aj všetkým pani učiteľkám, ktoré trávajú čas s našimi deťmi a riešia počas dňa situácie, pri ktorých by sme my rodičia už chytali infarkty (my pri jednom dieťati, ony pri dvadsiatich deťoch...). Chcela by som zároveň apelovať aj na ostatných rodičov, aby venovali svoje 2% z dane práve našej škôlke, aby sa mohlo ešte viac vylepšiť prostredie, v ktorom sa naše deti nachádzajú väčšinu dňa.

Daniela Pšenáková, 2018



Meseország óvoda szülői szemmel

Minden szülő életében eljön az a pillanat, mikor be kell látnunk, kicsi gyermekünk bizony „felnőtt”, itt az ideje hogy oviba menjen, szocializálódjon, tanuljon (nem mintha ezt eddig nem tette volna, de most mégis, más szinten, más közegben).

Ez mi nálunk se volt másképp. A beíratáskor alig két éves csöppség, olyan kis elveszett, ledöbbsent arccal figyelte, milyen is az óvoda. Bennem is aggodalom volt, hogy majd fog-e tetszeni neki, sikerül-e beilleszkednie, sírva, vagy nevetve fogunk minden reggel elindulni otthonról? Lányunk cserfes szájú, merész kisasszony, mégis voltak/vannak hullámvölgyeink. Van, hogy nagy elánnal, boldogan indul útnak, máskor jön a hiszti, hogy ő már pedig tuti nem megy. Ezt már egy éve játsszuk így. Túléltük, túléljük! ☺

Nálunk nem volt kérdéses, melyik óvodába íratjuk majd, hisz csak csupa jót lehetett hallani az intézményről. Nagyon pozitívnak tartom a sok programot, azt, hogy egy-egy nagyobb eseményre azokat a szülőket/gyerekeket is meghívják, akik még nem óvodások. Így vettünk részt mi is például a Tökfilkő - partin. Ez olyan családias hangulatot ad az egésznek.

Mindenképp kiemelném még a Cseperedő program keretén belül megvalósuló „Szülők iskoláját” is a sok, érdekesnél érdekesebb előadást, ahol rengeteg információt, tanácsot kaphattunk. S ráadásul ingyenesen. Ilyen ám nincs minden óvodában! Én minden szülőt arra buzdítanék, jöjjön el, ne hagyja ki a lehetőséget!

Minden gyerek más, de egy biztos: a Meseország óvodában biztonságban tudhatjuk őket, hisz profi óvónénik vigyáznak rájuk, foglalkoznak velük. Barátságos környezetben, játszva-tanulás, móka s talán életre szóló barátságok várják őket. Rengeteg a jó program, mindenből a legtöbbet próbálják meg kihozni. Amikor a lányom azzal jön haza, hogy beöltöztek s eljátszották a mesét, ezt meg azt készítettek, festettek és látom a ragyogást a szemében, olyankor érzem, jó helyen van.

A színvonalas karácsonyi és anyák-napi műsorokról nem is beszélve! Csupa büszke, megfőtött szülő és rokon ül a nézőtér.

Ezért én csak annyit mondanék, köszönöm! Köszönjük a sok odaadást és törődést!



Rozprávková krajina očami rodiča

Nevedela sa dočkať. Celé leto sa s batohom na chrbte obzerala v zrkadle. Každý deň si opakovala, čo všetko tam budú robiť.

Konečne sa Elenka dočkala a v septembri hrdó prvýkrát vykračovala do škôlky. Toto nadšenie v nej zostalo dodnes. Ani sa nečudujem. Veď toľko aktivít a zaujímavých vystúpení, predstavení, programov...

S radosťou nám každý deň rozpráva akú básničku či pesničku sa naučila, kde boli, čo nové vyrobili a čo dobré papali. Celý kolektív škôlky posúva každým rokom latku vyššie a vyššie. A stále robia svoju prácu s úsmevom, dobrou náladou a ľúbia naše deti ako svoje vlastné. Tú láskavosť a trpezlivosť, ktorú im každý deň venujú, to si ceníme asi najviac. Pre nás má škôlka ešte jedno veľké plus, ako krásne a s akou ľahkosťou sa Elenka naučila po maďarsky. Ak na začiatku poznala ledva zopár slov, dnes už hovorí ako rodená Pešťanka. K dobrému pocitu zo škôlky prispievajú aj vynovené triedy, nové a upravené priestory na škôlkarskom dvore.

Sme veľmi radi, že máme takúto skvelú škôlku a tešíme sa na ďalšie roky, ktoré v nej Elenka ešte strávi. A doma máme ešte jedného budúceho škôlkara.

Zuzana Karkušová a Elenka z triedy Lienok, 2019



Egy szülő gondolatai gyermeke óvodás éveiből

„A ma születő és felnevelkedő gyerekek lesznek a holnap felnőttei, ezért jó alapokra van szükségük.”

(Ingeborg Stadelmann)

Vajon mennyi idő alatt fogadja el a csoporttársakat, óvónéniket a dadust? Megtalálja majd a helyét? Tud alkalmazkodni másokhoz? Elfogadja a szabályokat? Kitudja majd várni sírás, nyugtalanság nélkül, míg megérkezünk érte? Fog majd rendesen enni? Sokat fog betegeskedni? És egyáltalán, mit csinálnak ott egész nap?

Ezek a kérdések minden kezdő kisóvoda szüleit foglalkoztatják.

Szerencsére elmondhatom, mindkét kislányom esetében alaptalan volt az aggodalmunk, a lányok nagyon gyorsan adaptálódtak az óvodai életbe. Hála az óvónéniknek, akik segítenek a szülőknek és a gyerekeknek, hogy minden a lehető legjobban alakuljon az indulásnál és a kezdeti nehézségeknél.

Nagyobbik lányom már rutinos óvoda és nagyon szereti az óvis életet, az óvónéniket, a barátait. Vasárnap örömjongásba kezd, mikor megtudja, hogy másnap korán kelünk, mert vár az óvoda.

Hihetetlen gyorsasággal teltek el az évek, és ez idő alatt rengeteget fejlődtek a gyermekeink. Sok verset, mondókát, éneket tanultak meg, tudnak számolni, rajzolni, tornázni és nem utolsó sorban előadni. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a karácsony és az anyáknapi alkalmából szervezett fellépés, ami mindenki szemébe büszkeségtől teli könnyeket csal, és mindenkit maradandó élményben részesít.

Kisebbik lányom pár hónapja óvoda, és már az első nap úgy köszönt el az oviban, hogy „Holnap is jövök!” Ő már akkor ismerkedett a gyerekekkel, óvónénikkel, játékokkal, mikor még csak a nővérét hordtuk az oviba. Már akkor minden reggel és délután örömmel futott be az osztályba kicsit játszani, és ez az öröm még most is tart, mert tudja, hogy az óvónéniken kívül az ő nagy testvére is a közelben van.

Az óvoda nevelőtestülete mindent megtesz annak érdekében, hogy szeretetteljes, biztonságérzetet adó, érzelemben gazdag óvodai életet teremtsenek, és tetteikkel sugározzák a feltétel nélküli szeretetet és a gyermeknek oly fontos biztonságot, hogy tisztellek Téged, fontos vagy Nekem, figyelek Rád és segítek Neked, ha szükséged van a segítségemre... és ezért jár a nagy KÖSZÖNÖM az igazgatónőnek, az óvónéniknek és a dadusnak!

Bontó Klaudia, 2016



Maminkine myšlienky...

Ako každý rodič...VŽDY A VŠETKO pre svoje deti. Tým bolo aj moje rozhodnutie zapísať naše deti do MŠ VJM.

Ja, ako slovenská mamina si myslím a považujem svoju rečovú bariéru ako hendikep, nakoľko žijeme aj v maďarsky hovoriacej dedine.

Čo škôlka dáva našim dcéram? VELA!

Množstvo detských zážitkov, veľa ručných prác a pohybových aktivít. Do budúcnosti všetkých detí, je to krok vpred vzdelaní a zaradenia do spoločnosti v živote. Veľkou prioritou a motiváciou je maďarská reč pre moje deti preto, lebo...
...“je to niečo čo naša maminka nevie.“

Našími rodičovskými očami pohľad na škôlku?

Prvý septembrový týždeň boli tie oči plné slz, priznávam... nepatrím medzi tie dôverčivé osoby, keď sa to týka našich slečien.

Presvedčenie prišlo z úst našich dcér. Na otázku:

„Nebolo vám smutno keď tam nebola maminka?“ sa mi dostala odpoveď:

„Nie mami, však tanítonéni ma ľúbi, aj ma pomojká a keď ideme spinkať hladká mi tváričku.“

Od tej doby bolo moje materinské srdiečko presvedčené o tom, že sú v škôlke spokojné a šťastné, lebo deti v škôlke sú L'ÚBENÉ.

Ako sa zvykáva hovoriť, dieťa je obraz rodiča. Túto vetu by som rada napísala inými slovami.

Správanie, inteligencia a súdržnosť detí je obraz predškolského zariadenia a súdržnosť pedagogického kolektívu.

Pochvala patrí pedagógom, ktorí vštepujú deťom od útleho detstva priority života. Myslieť na druhých, nielen na seba. Byť aj obetavý, nielen prvoradý a hlavne všetci sme si rovnocenný.

Ako týždne, mesiace plynú som stále viac uistená, že sme spravili správny krok ako rodičia vzdelaní našich dcér.

Jana Pölczová, 2015



A Nagyfödemesi Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda

volt és jelenlegi alkalmazottai

1970- től 2020-ig

"Találkozás és búcsúzás
az élet annyi csak,
Valaki jön, valaki megy,
S az emlék megmarad."
(Leonard Da Ung)

Év	Igazgatók:	Óvónők:	Technikai személyzet:
1970- (Barakok/ Pusztá utca)	Kocsis Imelda	Dombos Irén	Filkász Sarolta (takarítónő, továbbiakban: t)
1970/71	Kocsis Imelda	Dombos Irén	Filkász Sarolta, Rohár Éva (szakácsnő, továbbiakban: sz)
1971/72	Kocsis Imelda	Mikóczi/Dej/Edit, Dombos/Balogh/Irén Blišťák Magdaléna	Filkász Sarolta (t) Kiss Rozália (t)
1972/73	Kocsis Imelda	Jeskó Valéria Dombos/Balogh/Irén Blišťák Magdaléna	Filkász Sarolta (t) Kiss Rozália (t)
1973/74	Kocsis Imelda	(Dombos/Balogh/Irén anyaszabadság) Jeskó Valéria Blišťák Magdaléna Varga- Wittenberger Katalin	Filkász Sarolta (t) Kiss Rozália (t)
1974/75	Baloghné Dombos Irén	Blišťák Magdaléna Varga- Wittenberger Katalin Gál /Fodor/Erzsébet	Filkász Sarolta (t) Sebők Mária (t) Kiss Rozália (t)
1975/76	Baloghné	Blišťák Magdaléna	Filkász Sarolta (t)



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödemes - 50 év

	Dombos Irén	Wittenberger Katalin Švirc Júlia	Kiss Rozália
1976/77	Blišťák/Zárecky/ Magdaléna	Wittenberger Katalin Haris/Ročkár/ Lívia Flaskár Mária	Filkász Sarolta (t) Kiss Rozália (t)
1977/78	Zárecky Magdaléna (anyaszab.) Helyette: M. Buchlíková	Török Mária Wittenberger Katalin Duba Zsuzsanna Haris/Ročkár/ Lívia	Filkász Sarolta (t) Kiss Rozália (t)
1978/79	Zárecky Magdaléna	Bognár Erzsébet Wittenberger Katalin/anyasági Duba Zsuzsanna Haris/Ročkár/ Lívia	Filkász Sarolta (t) Kiss Rozália (t) Mriso fűtő
1979/80 (Rekonstru- ált óvoda- Lenin utca)	Zárecky Magdaléna	Szigeti/Karas /Beáta Duba Zsuzsanna/anyasági- helyette Borovszky E. HarisLívia-anyaságín- helyette Molnár Adél	Filkász Sarolta (t) Steinhauser Etela (sz)
1980/81	Zárecky Magdaléna	Molnár Adél Haris Lívia Karas/Szigeti/Beáta anyasági-helyette Borovszky Erzsébet Duba Zsuzsanna (anyaszab.)	Filkász Sarolta (t) Steinhauser Etela (sz)
1981/82	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Molnár Adél Tapolcsányi E. (Duba Zsuzsanna anyasági)	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1982/83	Duba Zsuzsanna (Zárecky Magdaléna anyaságín)	Molnár Adél Haris Lívia Manczal Zita (Karas B-anyaságín)	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1983/84	Duba Zsuzsanna (Zárecky Magdaléna anyasági)	Molnár Adél Juhász Anna Haris Lívia Karas Beáta (anyaságín)	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1984/85	Zárecky Magdaléna	Duba Zsuzsanna Haris Lívia	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémés - 50 év

		Karas Beáta	
1985/86	Zárecky Magdaléna	Haris Lívía Karas Beáta Manczal Zita	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1986/87	Zárecky Magdaléna	Haris Lívía Karas Beáta Manczal Zita	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1987/88	Zárecky Magdaléna	Haris Lívía Karas Beáta Manczal /Andrýsek/Zita	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1988/89	Zárecky Magdaléna	Haris Lívía Karas Beáta Andrýsek Zita	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1989/90	Zárecky Magdaléna	Haris Lívía/90.ápr.- meghalt,helyette Radimák-Fülöp- Julianna Karas Beáta Manó Ivett	Filkász Sarolta (t) Blaho Erzsébet (sz)
1990/91	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Radimák Julianna	Manczal Szilvia (t) Blaho Erzsébet (sz)
1991/92	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Andrýsek Zita Manó Ivett-jan- anyaszab.-helyette Németh Adrianna	Manczal Szilvia (t) Krizsan Mária (sz)
1992/93	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Andrýsek Zita Manó Ivett (anyaszab.) Horváth /Serczel/ Mónika	Mészáros Etela (t) Križan Mária (sz) Urbančok János fűtő (továbbiakban: f)
1993/94	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Andrýsek Zita Manó Ivett (anyaszab.) Serczel Mónika	Mészáros Etela (t) Križan Mária (sz) Urbančok János-(f)
1994/95	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Andrýsek Zita Manó Ivett /Serczel M- anyaságin/	Mészáros Etela (t) Horváth Ilona (sz) Urbančok János - (f)
1995/96	Zárecky	Karas Beáta	Mészáros Etela (t)



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödemes - 50 év

	Magdaléna	Manó Ivett/ beteg 2 hónap- helyette Rátz Ilona Serczel Mónika	Horváth Ilona (sz) Urbančok János (f)
1996/97	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Serczel Mónika	Mészáros Etela (t) Guldan Magdaléna (sz) Urbančok János - (f)
1997/98	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Serczel Mónika	Mészáros Etela (t) Guldan Magdaléna (sz) Horváth László -(f)
1998/99	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Serczel Mónika- (anyaságin) helyette Borovsky Patrícia	Mészáros Etela (t) Guldan Magdaléna (sz) Horváth László (f)
1999/2000	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Borovsky Patrícia Serczel M.-(anyaságin)	Mészáros Etela (t) Guldan Magdaléna (sz) Horváth László (f)
2000/2001	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Borovsky Patrícia	Mészáros Etela (t) Laky Márta (sz) Horváth László (f)
2001/2002	Zárecky Magdaléna	Karas Beáta Manó Ivett Serczel Mónika	Mészáros Etela-(t) Laky Márta (sz) Horváth László (f)
2002/2003 Iskolával közösen	Zárecky Magdaléna ig. helyettes	Karas Beáta Manó Ivett Svarda Erzsébet	Németh Renáta (t) Laky Márta (sz) Horváth László (f)
2003/2004 2004.máj ustól a szl.ovi épü- letében/ Major István utca	Svarda Erzsébet ig. helyettes	Karas Beáta Manó Ivett ZáreckyMagdaléna- beteg nov-től,helyette Borovsky Patrícia	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz) Horváth László (f)
2004/2005	Svarda Erzsébet ig. helyettes	Karas Beáta Manó Ivett	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz)



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémés - 50 év

		ZáreckyMagdalén	Horváth László (f)
2005/2006 2006- jan.1 jogalanyi	Svarda Erzsébet ig.	Karas Beáta Manó Ivett Zárecky Magdaléna Serczel Mónika márciustól	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz) Horváth László Fecske József <i>(gondnok továbbiakban g)</i>
2006/2007 3.osztály nyilt	Svarda Erzsébet	Karas Beáta Manó Ivett Zárecky Magdaléna Serczel Monika Borovszky Patrícia Hudák Éva	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz) Fecske József (g)
2007/2008	Svarda Erzsébet	Karas Beáta Manó Ivett Zárecky Magdaléna Serczel Mónika Borovszky Patrícia Károlyi Erika(szept- febr.) Sztraka Rita áprilistól	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz) Fecske József (g)
2008/2009	Svarda Erzsébet	Karas Beáta Manó Ivett Zárecky Magdaléna Borovsky Patrícia Serczel Mónika Sztraka Rita	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz) Fecske József (g)
2009/2010	Svarda Erzsébet	Manó Ivett Zárecky Magdaléna Borovsky Patrícia Serczel Mónika Sztraka Rita Karás Beáta beteg- helyette Takács Izabella jan.- márc. Szabó Mária ápr.-jún.	Mancal Vera (t) Laky Márta (sz) Fecske József (g)
2010/2011	Svarda Erzsébet (átment az iskolába) ápr.1-től Manó Ivett lett az igazg.	Karas Beáta Manó Ivett Serczel Mónika Zárecky Magdaléna Borovsky Patrícia Sztraka Rita	Mancal Vera (t) Fecske József (g)



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémes - 50 év

		Víg Melinda (szept- nov)	
2011/2012	Manó Ivett	Köböl Erika Karácsony Ildikó Karas Beáta Serczel Mónika Borovsky Patrícia Zárecky Magdaléna	Mancal Vera (t) Kiss Mihály (g)
2012/2013	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Karácsony Ildikó Zárecky Magdaléna Serczel Mónika Borovsky Patrícia	Mancal Vera (t) Kiss Mihály (g)
2013/2014	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Karácsony Ildikó Zárecky Magdaléna Serczel Mónika Borovsky Patrícia	Mancal Vera (t) Kiss Mihály (g)
2014/2015	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Karácsony Ildikó Zárecky Magdaléna Serczel Mónika Borovsky Patrícia	Mancal Vera (t) Borovszky Sándor (g)
2015/2016	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Karácsony Ildikó ZáreckyMagdaléna V-től PN,helyette Kelecsényi Tímea Serczel Mónika Borovsky Patrícia	Mancal Vera (t) Borovszky Sándor (g)
2016/2017	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Karácsony Ildikó Zárecky Magdaléna/nyugdij Serczel Mónika Borovsky Patrícia Kelecsényi Tímea	Mancal Vera (t) Borovszky Sándor (g)
2017/2018	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika	Mancal Vera (t) Borovszky Sándor



Magyar Tanítási Nyelvű Óvoda - Nagyfödémes - 50 év

		Karácsony Ildikó Serczel Mónika Borovsky Patrícia Lelkes Zsuzsanna	(g)
2018/2019	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Serczel Mónika Borovsky Patrícia Lelkes Zsuzsanna Pápai Csilla	Mancal Vera (t) Borovszky Sándor (g)
2019/2020	Manó Ivett	Karas Beáta Köböl Erika Serczel Mónika Borovsky Patrícia Lelkes Zsuzsanna Pápai Csilla	Mancal Vera (t) Borovszky Sándor (g)

Óvodánkban dolgoztak még rövidebb ideig:

Aponyi Irén, Balczarek Mária, Éliás Martina, Haris Erzsébet/Bözsinéni, Horváth/Szikharth/Erzsébet, Konečný/Manó/ Irén, Németh/ Simek/ Renáta, Podobek Gabriella, Szilvász Katalin, Holik Vera, Pudmericky Edit, Kollár Katalin, Koller Romana, Horváth Erzsébet.

1976-1979- ig, a közös igazgatóság alatt a szlovák osztályban dolgozott: Culinka Márta, Németh Betka és Tóth Danka.

Akik neve véletlenül kimaradt, vagy helytelenül lett feltüntetve, elnézést kérünk. Az adatokat az akkori krónikákból, illetve néhány dolgozó emlékezete alapján dolgoztuk fel.



Sikeres pályázatok és nagyobb projektek

2011- A sikeres szülői bál bevételéből és a polgármester segítségével megvásároltuk az első interaktív tábla-szettet. Az Ajpek testvéreknek köszönhetően egy gyönyörű óriási fahajót kaptunk az óvoda udvarára.

2012 - Samsung és a Pontis alapítvány pályázatán Meseországunk 4937,64 €-hoz jutott, amelyből többek között tornaszereket, tornaruhákat, szőnyegeket és új bútorokat vásárolunk. A szülők és támogatók segítségével ebben az évben az egész óvoda megújult. A tantermetek kifestettük, a talajt leparkettáztuk, a meleg vizet bevezettettük, a mosdóhelyiségeket új csempével, csapokkal és mosdókkal szereltük fel.

2013- A Szlovák Oktatási Minisztérium Digipédia névvel meghirdetett pályázatából újabb interaktív táblát, projektort és színes nyomdát kaptunk, amelyek a Pillangó csoportba kerültek. Ebben az évben a HB Reavis, Nagyfödémes község és a két óvoda szülői tanácsának segítségével egy közlekedési park épült a gyermekek számára.

2014- Szülői támogatással az óvoda huzatos kertje betonkerítést kapott, amelyet Zárecky Magdaléna csodaszép mesefigurái díszítenek.

2015- A nyár folyamán Meseországunk kertjébe bevezettük a vizet és egy öntözőrendszer telepítésével megoldódott az öntözés kérdése.

2016- Tavasszal szülői segítséggel a kert talaját kiegyenlítettük, melyre csodaszép gyepszőnyeg került. Nyáron pedig egy hatalmas hűsölő ereszt, asztalt és padot készítettünk a gyermekek, szülők, és a pedagógusok örömére.

2018- a község segítségével a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. meghívásos pályázatán 9573, 96 €-t nyertünk. Ebből az összegből új modern ágyakat, kerek ágytartókat és ágynemű szekrényt vásárolunk. A nagycsoportosok interaktív tábláját új interaktív érintős képernyőre cseréltük.

2019- A Rákóczi Szövetség pályázatán megnyert összegből, illetve az adók 2%-ából 15 db gyönyörű népviseletes lánykaruhát és 15 db. gyönyörű népviseletes inget vásároltunk a gyermekeknek

Nagyszombati Kerületi Önkormányzat pályázatán 800 € összeget nyertünk az óvoda jubileumi kiadványához.

Az elmúlt 50 év képekben



Osztálykép Kocsis Imelda igazgatónővel- 1970-71



Az óvoda udvarán a barakokban 1970



Osztálykép 1972

A fotón: Zárecky Magdaléna, Mikóczi (Dej) Edit és Kocsis Imelda



Szlovák-magyar kollektíva az akkori helyi Nemzeti Bizottság előtt 1973

A fotón: Manczal Éva, Macsai Klára, Halász Ilona, Mikóczi Dej Edit, Kocsis Imelda, Zárecky Magdaléna, Švirec Júlia, Baloghné Dombos Irén, Tiszucky Irén, Bachraty Olga, Németh Betka, Blšťák Zsuzsanna, Buchlík Márta



Osztálykép Balogné Dombos Irén óvónővel 1972-73



Osztálykép Jeskó Valéria és Wittenberger Katalin óvónőkkel 1973-74



Osztálykép Kocsis Imelda igazgatónővel és Zárecky Magdaléna óvónővel
1973-74



Osztálykép Zárecky Magdaléna óvónővel és Baloghné Dombos Irén
igazgatónővel 1974-75



Kolektíva 1976

A fotón: Zárecky Magdaléna, Rohár Éva, Baloghné Dombos Irén ig., Steinhauser Etela, Wittenberger Katalin, Švirec Júlia, Kiss Rozália



Osztálykép 1976

A fotón: Zárecky Magdaléna óvónő és Baloghné Dombos Irén igazgató



Osztálykép 1976

A fotón: Wittenberger Katalin és Švirec Júlia



Osztálykép 1978-79

A fotón: Zárecky Magdaléna ig. és Wittenberger Katalin



Kollektíva 1979

A fotón: Bognár Erzsébet, Filkász Sarolta, Zárecky Magdaléna ig., Borovszky Erzsébet, Culinka Márta, Wittenberger Katalin



Osztálykép 1978-79

A fotón: Zárecky Magdaléna ig.



Osztálykép 1981-82

A fotón: Zárecky Magdaléna ig. és Karas Beáta



Osztálykép 1984

A fotón: Haris Livia és Molnár Adél óvónők



Osztálykép 1984

A fotón: Juhász Anna és Duba Zsuzsanna ig.



Osztálykép 1984-85

A fotón: Karas Beáta és Haris Lívია óvónők



Osztálykép 1984-85
A fotón Duba Zsuzsanna és Zárecky Magdaléna ig.



Osztálykép 1985-86
A fotón: Haris Lívია és Andrysek (Mancal) Zita



Osztálykép 1985-86

A fotón: Karas Beáta és Zárecky Magdaléna ig.



Osztálykép 1986-87

A fotón Manczal (Andrysek) Zita és Zárecky Magdaléna ig.



Osztálykép 1986-87

A fotón: Haris Lívía óv. és Karas Beáta óv.



Osztálykép 1987-88

A fotón: Zárecky Magdaléna ig., és Haris Lívía óv.



Osztálykép 1987-88
A fotón Karas Beáta és Manczal (Andrýsek) Zita óvónők



Osztálykép 1988-89
A fotón: Zárecky Magdaléna ig.



Osztálykép 1988-89
A fotón: Karas Beáta óvónő



Osztálykép 1989-90
A fotón Zárecky Magdaléna ig. és Karas Beáta óvónő



Osztálykép 1989-90
A fotón: Manó Ivett óvónő



Osztálykép 1990- 91
A fotón: Zárecky Magdaléna és Radimák Julianna



Osztálykép 1991-92

A fotón Zárecky Magdaléna ig. és Karas Beáta óvónő



Osztálykép 1991-92

A fotón Zárecky Magdaléna és Németh Adrianna



Osztálykép 1992-93

A fotón: Andrysek (Mancal) Zita és Zárecky Magdaléna



Osztálykép 1992-93

A fotón: Karas Beáta és Szerzel Mónika óvónők



Osztálykép 1993-94

A fotón Manczal (Andrysek) Zita és Karas Beáta óvónők



Osztálykép a Mikulással 1994-95



Osztálykép a Mikulással 1994-95



Osztálykép 1995-96
A fotón Serczel Mónika és Karas Beáta óvónő



Osztálykép 1995-96

A foton: Zárecky Magdaléna ig., Manó Ivett óvónő



Osztálykép 1996-97

A foton Zárecky Magdaléna ig. és Manó Ivett óvónő



Osztálykép 1996-97
A fotón Serczel Mónika óvónő



Osztálykép 1997-98
A fotón Serczel Mónika és Karas Beáta óvónő



Osztálykép 1997-98

A fotón Zárecky Magdaléna ig. és Manó Ivett óvónő



Osztálykép 1998-99

A fotón Borovszky Patrícia és Karas Beáta



Osztálykép 1998-99
A fotón Zárécky Magdaléna ig. és Manó Ivett óvónő



Osztálykép 1999-2000
A fotón Borovský Patrícia és Zárécky Magdaléna ig.



Osztálykép 1999-2000
A fotón Manó Ivett és Karas Beáta



Osztálykép 2000-2001
A fotón Borovský Patrícia és Zárecký Magdaléna ig



Osztálykép 2000-2001
A fotón Manó Ivett és Karas Beáta



Osztálykép 2001-2002
A fotón Zárecky Magdaléna ig. és Manó Ivett óvónő



Osztálykép 2001-2002

A fotón Karas Beáta és Szerzel Mónika óvónő



Osztálykép 2002-2003

A fotón Zárecky Magdaléna ig. hely. és Manó Ivett óvónő



Osztálykép 2002-2003

A fotón Svarda Erzsébet és Karas Beáta óvónők



Osztálykép 2003-2004

A fotón Borovský Patrícia és Manó Ivett óvónők



Osztálykép 2003-2004

A fotón Svarda Erzsébet ig. hely. és Karas Beáta óvónő



Osztálykép 2004-2005

A fotón Manó Ivett és Karas Beáta



Osztálykép 2004-2005

A fotón Svarda Erzsébet ig. hely. és Zárecky Magdaléna



Osztálykép 2005-2006

A fotón Manó Ivett és Karas Beáta óvónők



Osztálykép 2005-2006

A foton Svarda Erzsébet ig. és Zárecky Magdaléna



Osztálykép 2006-07

A foton: Manó Ivett és Karas Beáta óvónők



Osztálykép 2006-07

A fotón Hudák Éva, Zárecky Magdaléna és Svarda Erzsébet ig.



Osztálykép 2007-08

A fotón Svarda Erzsébet ig. és Serczel Mónika óvónő



Osztálykép 2007-08
A fotón Manó Ivett óvónő



Osztálykép 2008-09
A fotón: Karas Beáta és Manó Ivett óvónők



Osztálykép 2008-2009

A fotón Borovský Patrícia és Zárecký Magdaléna óvónők



Osztálykép 2009-2010

A fotón Manó Ivett, Sztraka Rita és Serczel Mónika óvónők



Osztálykép 2009-2010

A fotón Borovský Patrícia és Zárecky Magdaléna



Osztálykép 2010-2011

A fotón Borovský Patrícia és Zárecky Magdaléna



Osztálykép 2010-11

A fotón: Manó Ivett ig. és Karas Beáta óvónő



Osztálykép 2011-12

A fotón: Manó Ivett ig. Karácsony Ildikó és Serczel Mónika



Osztálykép 2011-12
A fotón Köböl Erika és Karas Beáta



Osztálykép 2012-13
A fotón Köböl Erika és Karas Beáta



Osztálykép 2012-2013

A fotón Borovský Patricia és Zárecký Magdaléna



Osztálykép 2012-13

A fotón: Karácsony Ildikó, Manó Ivett ig. és Serczel Mónika



Osztálykép 2013-14
A fotón Köböl Erika és Karas Beáta



Osztálykép 2013-14
A fotón: Manó Ivett ig. és Serczel Mónika



Osztálykép 2013-2014

A fotón Borovský Patrícia és Zárecký Magdaléna



Osztálykép 2014-15

A fotón: Serczel Mónika és Karas Beáta



Osztálykép 2014-15

A fotón: Karácsony Ildikó, Köböl Erika és Manó Ivett ig.



Osztálykép 2015-16

A fotón: Köböl Erika és Borovský Patícia



Osztálykép 2015-16

A fotón: Manó Ivett ig., .Karácsony Ildikó és Karas Beáta



Osztálykép 2016-17

A fotón: Borovský Patrícia, Manó Ivett ig., és Kőből Erika



Osztálykép 2016-17

A fotón: Karácsony Ildikó és Karas Beáta



Osztálykép 2017-18

A fotón: Karácsony Ildikó és Karas Beáta



Osztálykép 2017-18

A fotón: Manó Ivett ig. és Szerzel Mónika



Osztálykép 2018-19

A fotón: Borovský Patrícia és Kőből Erika



Osztálykép 2018-19

A fotón: Pápai Csilla és Karas Beáta



A jelenlegi kollektíva: Lelkes Zsuzsanna, Borovský Patrícia, Pápai Csilla, Karas Beáta, Köböl Erika,

Az elmúlt 50 év tablói

Az összes tablót 1974- től a napjainkig Zárecky Magdaléna készítette.



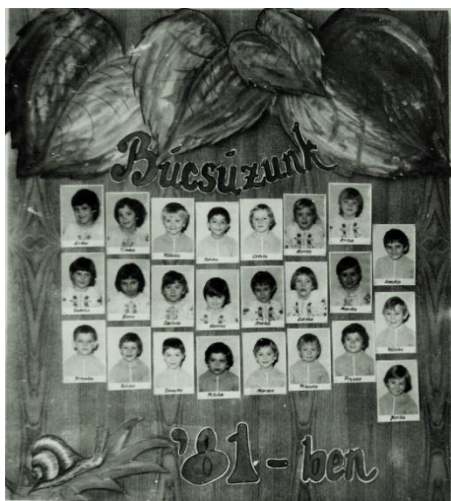
1974



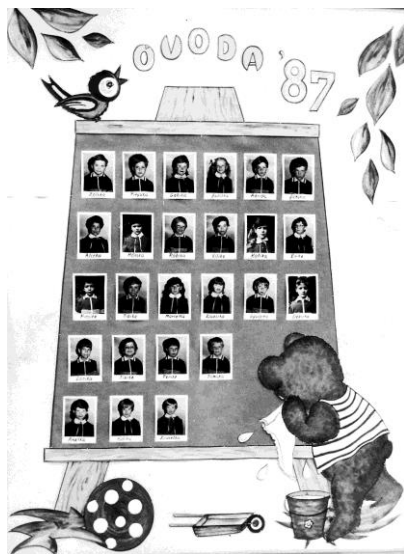
1977



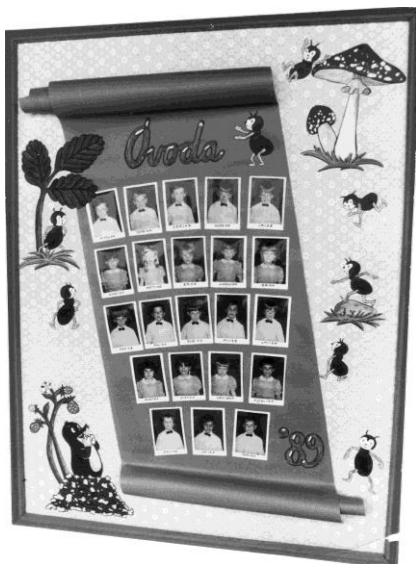
1979



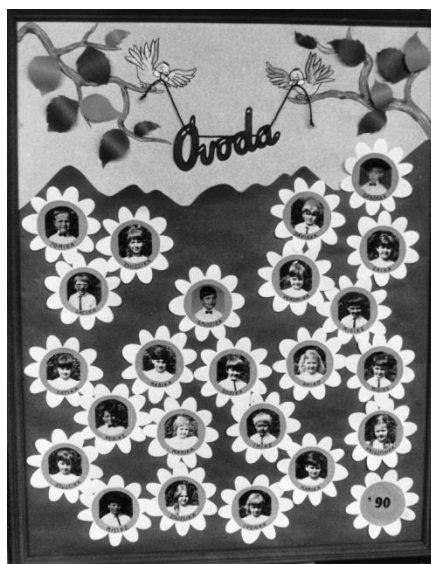
1981



1987



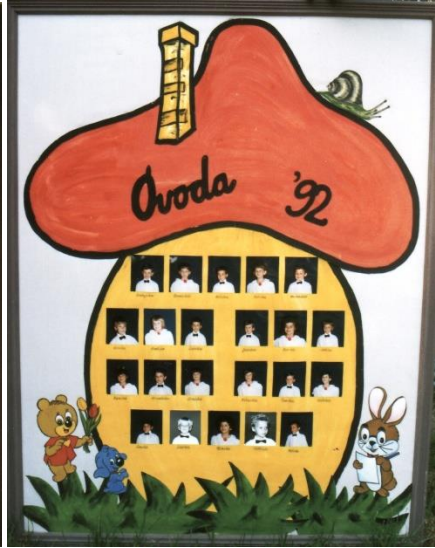
1989



1990



1991



1992



1993



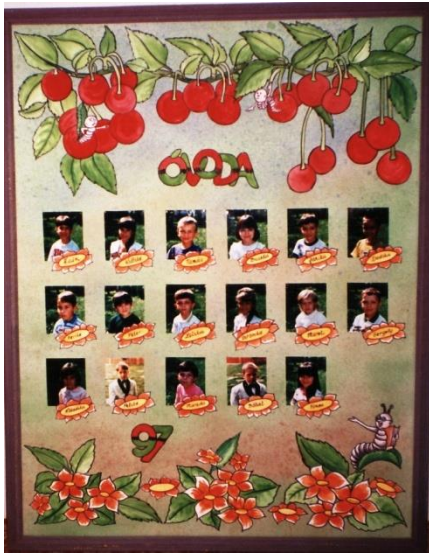
1994



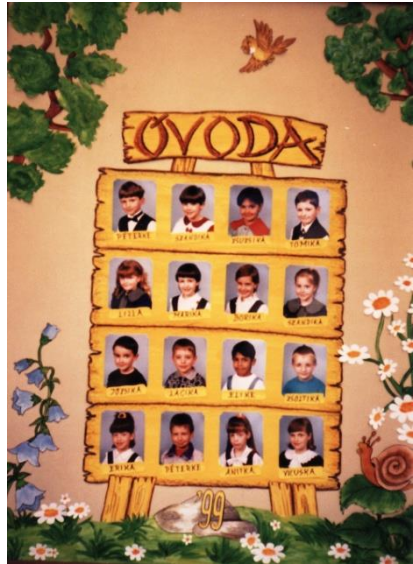
1995



1996



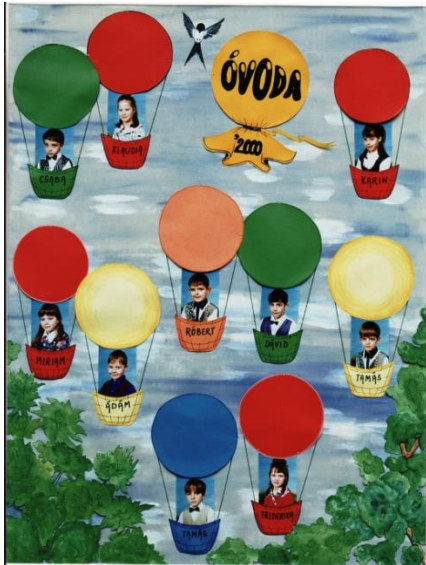
1997



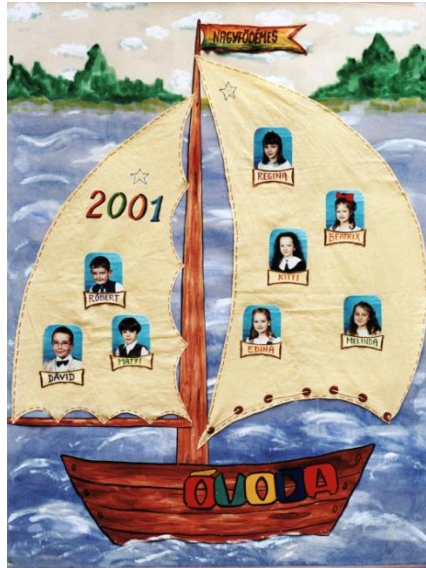
1999



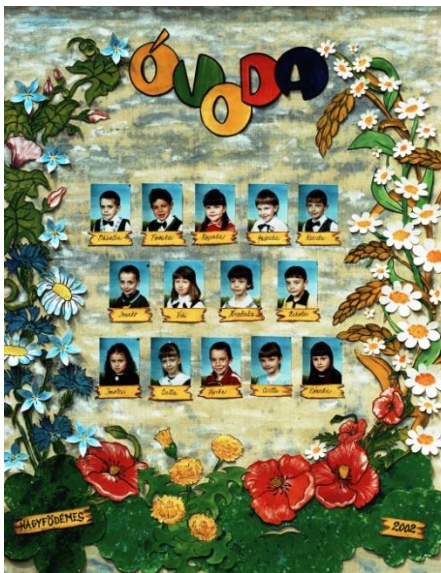
1998



2000



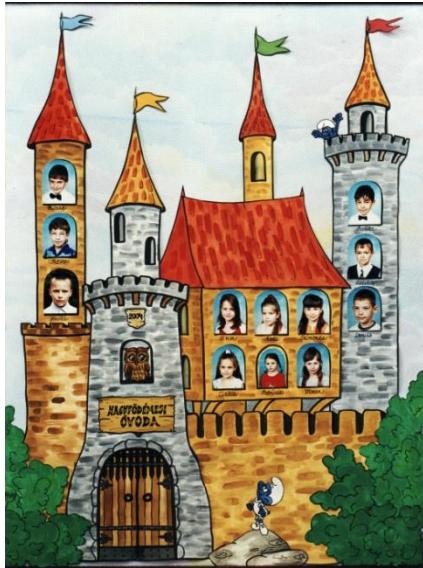
2001



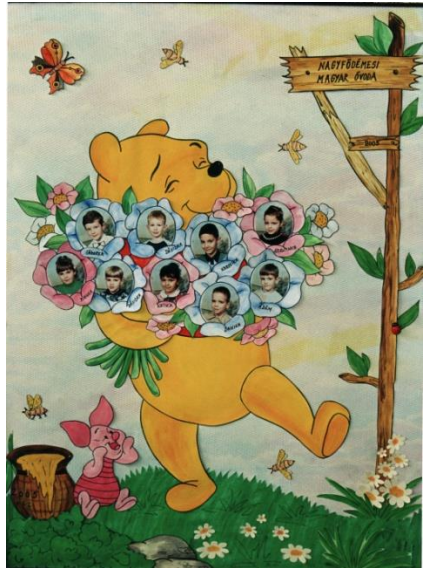
2002



2003



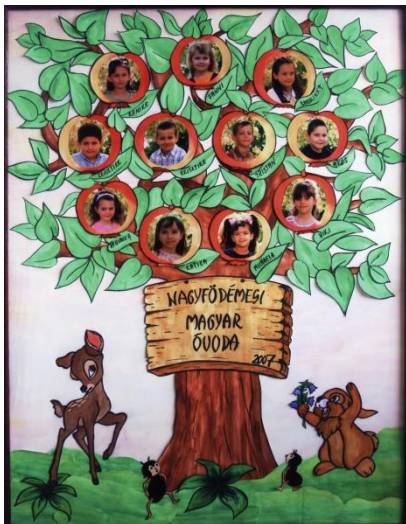
2004



2005



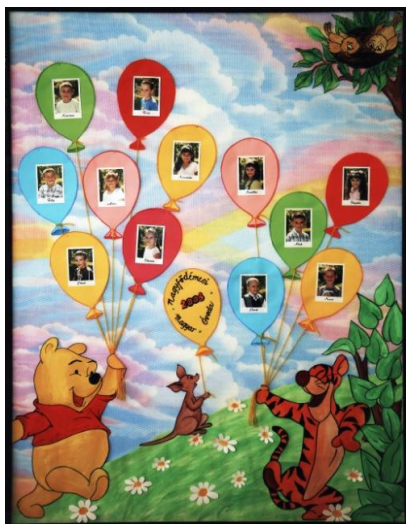
2006



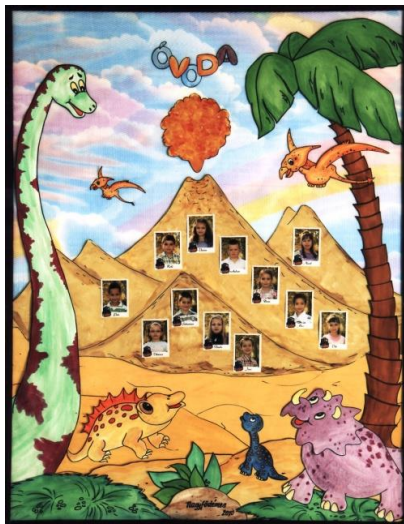
2007



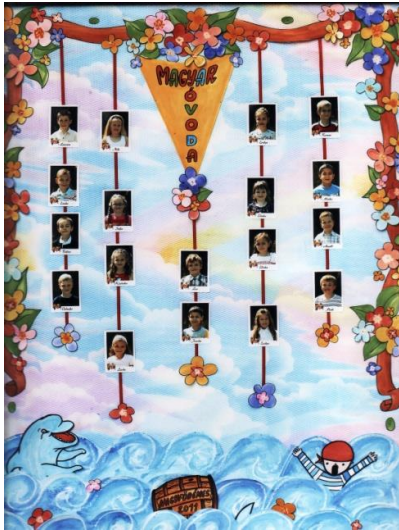
2009



2008



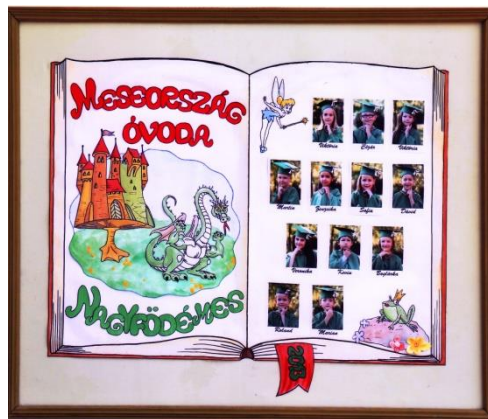
2010



2011



2012



2013



2014



2015



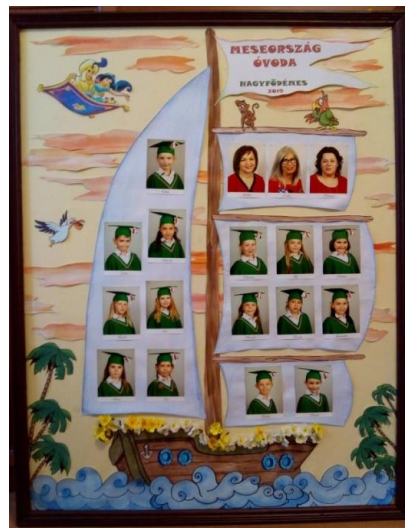
2016



2017



2018



2019



A 2019-2020-as tanévben elnyertük a Boldog Óvoda címet.



A 2019-2020-as tanév boldog gyermekei